

«Jakta på statusheving svekker
sjukepleiarutdanninga»

Ingrid Eidsheim Daae, idé- og debattredaktør

Kommentar, side 2 og 3

Nyhet, side 8 og 9

Dikta er
for alle

Bård Torgersen introduserer
Universitas' diktspalte

Kultur, side 22 og 23

Bartosz Piasecki

Fra OSI til OL-sølv

Kultur, side 25

UNIVERSIT

Norges største studentavis | årgang 67, utgave 2 | www.universitas.no | onsdag 23. januar 2013

Trakk kniv på seminar – kastet ut av UiO

Nyhet, side 11

Skal kuppe rektorstolen

■ Dette er ikke et PR-stunt, sier
studentpolitiker Torkil Vederhus

■ Rektor Ottersen: Velgerne må
avgjøre hvem som er best skikket

Nyhet, side 4 og 5 Kronikk, side 21

GJØR ET PENSUMKUPP!

Din pensumbokhandel på campus

Følg oss på

Finn din pensumliste på akademika.no/pensum

akademika

redaktør: Emma Tollersrud
emma.tollersrud@universitas.no 911 23 791

redaksjonsleder: Øyvind Gallefoss
oyvind.gallefoss@universitas.no 980 03 342

foto: Helle Gannestad

desksjef: Benjamin Edward Oliver

nettredaktør: Heljar Havnes

magasinredaktør: Peder D. Stahell

MENINGER

«Ingen kommentar»

Universitas har over lengre tid opplevd til dels liten samarbeidsvilje og åpenhet i ledelsen ved forskjellige institusjoner i høyere utdanning. Det er vår oppfatning at veien inn til disse lukkede rom, der viktige avgjørelser tas, blir stadig smalere.

I det viktige arbeidet med å bringe vesentlige, undersøkende saker om forhold i utdanning og akademia støtter våre journalister stadig på problemer med å nå inn til forvaltning og ledelse. Et stort antall henvendelser blir møtt med lukkede dører. De besvares ikke, det skyffes videre til en uinnvidd, uvitende kommunikasjonsmedarbeider, og avtaler er nærmest umulige å få innen fornuftig tidsrom. Den generelle respekten for iherdige journalister er til tider på et absolutt lavmål. Universitetet i Oslo peker seg særlig negativt ut i så henseende. Det gjør ikke bare jobben unødvendig vanskelig og tidkrevende, det svekker også institusjonenes troverdighet.

Universitas er en toneangivende avis som siteres heftig i riksdekkende medier. Vi er studentens tale- rør og et nødvendig innslag for å fortelle historier som ellers ikke ville blitt fortalt. Ikke minst tilbyr vi universitets- og høyskoleledelsen muligheten til å nå ut til studentene.

Synlighet og åpenhet ved UiO var rektor Ole Petter Ottersen kampsaker da han gikk til valg. Idet kritiske saker om uheldige forhold i utdanningen hverken kommenteres eller imøtegås fra ledelsens side, skapes et omdømmeproblem de selv neppe har interesse av.

En stor del av våre saker er basert på opplysninger vi selv har gravd fram og tips vi har fått fra våre lesere – om situasjoner som i siste instans peker tilbake på ledelsen. Det er beklagelig at en stor del av dem blir stående med «Universitas har etter gjentatte forsøk ikke lyktes med å få en kommentar fra ledelsen» som eneste motvekt.

Som ellers i offentlig forvaltning bør også utdanningstoppene være sitt ansvar bevisst. Vi, som andre medier, fyller den viktige rollen med å sikre allmennhetens kontroll med forvaltningen og i det lange løp bidra til demokratisk deltakelse. Når det offentlige Norge, i dette tilfellet Utdannings-Norge, tilsynelatende fnyser av åpenhetsidealet, står vi overfor et stort tillitsproblem.

Vi maner til et oppgjør med hemmeligholdet ved neste rektorvalg.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamkiipnaden i Oslo og Akershus (SIO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: Monica Reigstad
monica.reigstad@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: Geir Dorp
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: Moltke Moes vei 33

Postadr.: Boks 89 Blindern, 0314 Oslo

Epost: universitas@universitas.no

Web: www.universitas.no

Meir teori i sjukepleiarutdanninga er ikkje lik høgare status.

Statusjag og sjølvbedrag

KOMMENTAR

Ingrid Eidsheim Daae,
idé- og debattredaktør

Det overordna målet for profesjons- utdanningane må vera at nyutdanna kandidatar skal stå best mogleg rusta til å møte utfordringane som ventar i yrkeslivet. Diverre finst det sterke krefter som har andre prioriteringar minst like høgt på agendaen. Førstehjelpsinstruktør John Eeg ropar i Universitas denne veka varsku. Nyutdanna sjukepleiarar har mindre praktisk kompetanse enn før, og taklar overgangen frå studenttilværet til arbeidslivet dårleg. Det er kjend, og naturleg, at læringskurva dei første åra i jobb er bratt, men om utviklinga går gale vegen er det grunn til å gå utdanninga etter i saumane.

Tendensen er samanfallande med ei tiltakande akademisering av sjukepleiarutdanninga. Ein ny rapport frå Nordisk institutt for studier av innovasjon,

forskning og utdanning (NIFU) viser korleis utdanninga reform for reform har vorte meir teoretisk. Rapporten peikar spesielt på pådrivarrolla Norsk Sykepleierforbund (NSF) har spelt i denne utviklinga, og forklarar denne mellom anna med eit ynskje om å heva sjukepleiarprofesjonen sin status og å verna om fagområdet ved å skilja det klårt frå andre helse- og sosialfag. Dette kan medverka til å auka både sjukepleiarane sin eigen yrkesstoltheit og respekten dei oppnår hjå andre, og til å gje dei eit betre utgangspunkt for å stilla lønskrav.

«Svekking av sjukepleiarutdanninga fordi nokre få – på misforstått og sjølvsentrert vis – opplever det som ei statusheving, må ikkje tillatast.»

Med seg har NSF leidingane på institusjonane som utdannar sjukepleiarar – høyskulane. Dei seinare åra har høyskulane sin hunger etter universitetsstatus gått som ein farsott over landet – også det ein følge av eit ynskje om statusheving. Til slik status høyrr krav om eit visst nivå av forskningsaktivitet. Dette vert gjerne halde fram som ein føremon for profesjonsstudentane, som får tilgang på meir forskingsbasert undervising. Meir teori, altså.

Rett nok har NSF tidlegare òg etterlyst meir praksis i sjukepleiarutdanninga. Men ein kan ikkje pressa inn meir av alt, og rapporten frå NIFU viser tydeleg kva som har vorte prioritert.

ØYEBLIKKET

av Skjalg Böhmer Vold

Fiskotek: Tre sekunder senere var alt glemt.

ILLUSTRASJON: ØVING HØVLAND

Med nasen i el bok: Det er ikkje alt ein kan lesa seg til, og praksis må difor utgjera ein stor del av sjukepleiarutdanninga.

Sjukepleiarane utgjer ei viktig yrkesgruppe i samfunnet. Kvar einaste dag gjer dei ein enorm innsats på sjukehus, aldersheimar og andre institusjonar, der dei på ulike måtar hjelper dei av oss som ikkje greier seg sjølve. Ynskjet om vørðnad for denne jobben er heilt legitimt. Diverre er strategien NSF har vald for å oppnå dette feilslått. Det «å utvikle sykepleierutdanningen og sykepleiefaget i samsvar med befolkningens behov for sykepleie og sykepleietjenestens behov for kompetente sykepleiere» er eit uttalt mål

for organisasjonen. Likevel medverkar han til å skyva den yrkesmessige relevansen ut av utdanninga og fylla att med bøker. Det taper dei aller fleste på. Nyutdanna sjukepleiarar vert mindre sikre i jobben og arbeidsgjevarane må nytta større ressursar på opplæring. Tilbodet til pasientane, som i siste instans finansierer både utdanninga og løningane til dei fleste sjukepleiarar over skattesetelen, vert dårlegare.

Svekking av sjukepleiarutdanninga fordi nokre få – på misforstått og sjølvcentrert vis – opplever det som ei statusheving, må ikkje tillatast. Hamnar eg på akutten vil det vera ei fattig trøyst at sjukepleiarane rundt meg kan sin omsorgsteori på rams om dei ikkje veit korleis hjartestartaren fungerer. Yrkesstoltheit bør springa ut frå godt utført handverk, ikkje eit overveldande tal på leste sider. Status i andre sine auge vil heilt sikkert gjera det same.

debatt@universitas.no

BAKPÅ NYHETENE

« Men er trærne «egentlig» grønne og solen «gul», og eksisterer det en ytre verden?
Vi sier det igjen. Prorektor ved UiO, Inga Bolstad kan nytes hver tredje uke i Morgenbladet.
Hentet fra Morgenbladet, 18.01.13

« Velkommen til en ny diktpalate i Norges største avis!
Dette er dråpen! Vi har lenge mistenkt Knut Olav Amås og gjengen for å stjele ideene våre, og nå er det slutt – fra og med nå stenger vi alle skalkar og luker og løse forbindelser til Norges «største» avis. Hentet fra Aftenposten, 21.01.13

« Dersom du spør en student hva som er den viktigste aktiviteten i løpet av et studieår, vil de aller fleste svare eksamen.
Åja? Hva med Torsdags-jam på DNS? Du kan ikke bare slenge rundt deg med påstander, Benedicte Midthaug Torsvik. Hentet fra kommentaren «Brannslukking», i Under dusken, #1 2013

« Etter at jeg har lest begge intervjuene har jeg endelig forstått hvordan anti-gay loven påvirker ugandere. Det mest sjokkerende er at selv heterofile kan bli påvirket av loven.
Våre nordnorske venner i Utropla prøver seg på likestilling, men får det ikke helt til.
Hentet fra lederen i Utropla, #17 2012

« Strengt tatt er det berre Lovstakken og Lyderhorn som kan kallast fjell, seier geolog Haakon Fossen.
Typisk bergensere. Stor i kjøften. Hentet fra saken «Byen mellom to fjell – og fem haugar» i Studvest, 16.01.13

FØLG OSS

På papir hver onsdag, på nett hele tiden

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas

www.universitas.no

For oppdaterte studentnyheter.

tips
OSS
tips@
universitas.no

nyhetsredaktør: **Håkon Frede Foss**
haakonff@universitas.no 975 00 722

NYHET

Studentsex-film på avveie

SEX: Under et nylig avholdt veldedighetsball ved universitet i Exeter ble to studenter filmet av overvåkingskameraer mens de hadde sex, melder The Guardian. Ballet, med over 2000 deltakere, skulle promotere trygg sex, og alle de feststernte studentene fikk utdelt prevensjon. To av disse klarte tydeligvis ikke å vente med å teste ut gaven, og videoen av dem lekket fort ut på Internett. Siden har saken gått i medier over hele verden. Hendelsen har også ført til en internettforskning hos The Guild, studentforeningen som var arrangør, for overvåking var nemlig ikke tillatt på arrangementet. Resultatet er foreløpig blitt ekskludering av flere medlemmer, men etterforskningen er ikke avsluttet.

Oxford saksøkes for diskriminering

SØKSMÅL: Et av collegene ved det prestisjetunge University of Oxford saksøkes av en student for diskriminering, skriver The Guardian. I søksmålet heter det at colleget St. Hugh's ikke bare bruker akademiske kvalifikasjoner i utvelgelsen av studenter, men også hvilken evne man har til å betale for seg. Saksøkeren, som var akademisk kvalifisert til en master i økonomisk historie, kunne ikke vise til at hun hadde i underkant av 200 000 kroner til disposisjon. St. Hugh's nekter for anklagene og hevder at en «økonomisk test» i forkant vil sørge for færre bekymringer for studentene underveis i studieløpet. Dessuten hevder colleget at dette ikke vil ramme mindre betalingssterke studenter hardest.

Universitas korrigerer

I en nyhetskommentar like før jul tok vi for oss to ulike saker om to studenter på Det medisinske fakultet, saker som Universitas har fulgt tett i 2012. Fakultetsledelsen ble kritisert for å «kvitte seg med brysomme studenter» på ugreit vis. Det ble også hevdet at flere av studentene på fakultetet «egentlig ikke egner seg til å bli leger». Formuleringene kunne lett misforstås. Det var selvfølgelig aldri meningen å hevde at de to omtalte enkeltstudentene er usikket til legeyrket.

UNIVERSITAS FOR 25 ÅR SIDEN

Universitas, nr. 1, 1988

UNIVERSITAS FOR 50 ÅR SIDEN

« Ifølge den fjerkeste statistikk som foreligger, studerer for tiden 145 utlendinger fra 22 land i Oslo.
HANS SCHEMMEKES, 21:
Hva har overrasket deg mest hos oss?
– Alt ved Norge forbauset meg, jeg hadde trodd at det vil være akkurat som resten av Europa – England unntatt – men alt viste seg å være forskjellig – politikk, samfunnsliv, studentliv. Norge er noe for seg selv.
Hva savner du mest?
– Jeg savner studentlivet slik vi har det. I Utrecht er det mer studentmiljø, f.eks. holder vi mer felles fester for en mengde studenter som kjenner hverandre, mens der her enten holder private fester eller kjempefester hvor ingen kjenner ingen.

Universitas, nr. 3, 1963

Har samlet teamet: Torkil Vederhus, her flankert av prorektorkandidat Sunnlva Rose og viserektorkandidat Tobias Langhoff, mener UiO bruker for mye tid og penger på å bli et eliteuniversitet.

– Jeg ser ingen grunn til at en student ikke kan være rektor, sier Torkil Vederhus (23) og melder seg på i vårens rektorvalg.

REKTORVALG 2013

tekst: Agnes Klem, Jenny Gudmundsen og Heljar Havnes

foto: Skjalg Bohmer Vold

Det er ikke en hvilken som helst student som har bestemt seg for å utfordre den sittende rektor ved Universitetet i Oslo

(UiO), Ole Petter Ottersen.

Torkil Vederhus (23) er en tungvekt i studentpolitikken, og CV'en hans er spekket med verv i forskjellige organisasjoner og utvalg. Han er nå masterstudent i bioinformatikk ved UiO.

Med seg i teamet har han kandidater til viserektor og prorektor, og etter å ha samlet

inn de 20 obligatoriske underskriftene som trengs for å få stille som kandidat, kaster han seg nå inn i vårens rektorvalgkamp.

Ikke PR-stunt

Vederhus ønsker å sette formidling og undervisning i høysetet, og mener at UiO burde ansette en student med lang fartstid til å

Støtter Ottersen

trengs sårt både for forskere og studenter, sier redaktøren.

Ifølge Åmås trenger vi en bedre arbeidsdeling mellom universitetene nasjonalt. Å legge ned flere studietilbud kan være en løsning for å få regnestykket til å gå opp.

– En av Ottersens utfordringer innen forskning blir å spisse ressursene enda mer ved legge ned flere fagtilbud. Vi kan ikke ha fire til åtte nasjonale tyngdepunkter og masse små fagmiljøer. Vi må samle en del av fagmiljøene, så får heller akademikerne venne seg til å flytte på seg, sier Åmås.

Han er ikke nevneverdig imponert over den nåværende studiekvaliteten ved UiO, men mener det ikke vil være en god løsning å redusere satsingen på forskning.

– Det virker som resultatene av kvalitetsreformen er relativt svake. Frafallstallene er skremmende høye på mange studier. Det er helt kritisk å gjøre noe med studiekvaliteten i løpet av de neste fire årene, men et universitet kan ikke bli godt hvis det ikke legger vekt på forskning. Da blir det bare en midelmådig høyskole, sier Åmås.

Når det kommer til Vederhus' motkandidatur, synes Åmås slettes ikke at det er en dum idé.

– Det er bra at Ottersen får en motkandidat og at det er en student. Jeg tror det kan rette fokuset mot studiekvalitet i valgkampen. Jeg håper Ottersen tar det alvorlig, og han må gjerne få enda en motkandidat for å gjøre valget reelt og spennende, sier Åmås.

vil bli rektor

styre UiO-skuta.

Hans budskap i valgkampen blir at Ottersen bruker for mye tid og penger på å gjøre UiO til et eliteuniversitet innen forskning.

Til tross for sitt tilsynelatende overambisiøse mål, avviser Vederhus at kandidaturet er et PR-stunt.

– Nei, jeg mener jeg vil være en bedre rektor enn Ole Petter fordi jeg har bedre innsikt i hva slags prioriteringer som trengs for å styre UiO, sier han.

Ringrev

– Hvorfor skal vi stemme på en ung fyr uten ledererfaring som rektor?

– Jeg sitter på kunnskap som har bygd seg opp over tid. I løpet

av mine seks år som student har jeg sittet i universitets- og fakultetsstyret og SiO-styret. Jeg har lært meg å se gjennom lange ord som kvalifikasjonsrammeverk og kvalitetsstyringssystem, og vet hva slags konkrete endringer som skal til.

Hva angår egenskapene som trengs for å mestre en rektors arbeidsoppgaver, er Vederhus ikke i tvil om at han selv besitter dem.

– En rektor må være målrettet og klar, og i stand til å effektivisere. Han eller hun må gi tydelige beskjeder både til dekaner, administrasjonen og myndighetene, og unngå å bli fanget i store ord og byråkrati. Dette er egenskaper

Morten Bakke Kristoffersen, leder av Studentparlamentet ved UiO, stiller seg positiv til at en student tar opp kampen om toppstillingen på Universitetet.

– Jeg synes det er artig at det blir et reelt valg. Alle som velger å stille, går inn med tanken om at de kan vinne valget, og Vederhus har stilt sammen med en stipendiat som prodekan som regelverket sier, så jeg tror han mener

dette seriøst, sier Kristoffersen.

Hva angår Vederhus' vinner-sjanser mener Kristoffersen at dette ikke er noen umulighet.

– I valg er alt mulig. Det viktigste er at kandidatene snakker om studentene og deres behov i valgkampen. Utover det ønsker vi i Studentparlamentet så mange kandidater som mulig.

Hvordan det vil være å ha et studentstyrt Universitet, er ikke

godt å si, skal vi tro Kristoffersen.

– Det positive med en studentkandidat er at han vil vektlegge studentenes ønsker, men det er vanskelig å si hvilken forskjell det vil utgjøre – en rektor har mange hensyn å ta. På den annen side kan det være at han ikke kjenner institusjonen like godt innenfra, og det kan jo være utfordrende for de vitenskapelig ansatte å ha en så ung sjef.

Slik blir du rektor

- Studenter og ansatte ved UiO velger rektor og prorektor hvert fjerde år.
- Rektorvalget vil gjennomføres ved hjelp av elektronisk valg i perioden 4. til 18. april 2013.
- Det foreligger ingen begrensning i hvem som er valgbar til rektor og prorektor, jf. universitets- og høyskoleloven § 10–2, nr.1.
- Enhver stemmeberettiget student eller ansatt kan stille som kandidat, så lenge vedkommende har underskrift fra minst 20, høyst 30, andre stemmeberettigede.
- Rektor og prorektor velges samtidig, og kandidatene må stille i tospann for at forslaget skal være gyldig.
- Studentenes stemmer teller 25 prosent, mens vitenskapelig ansatte og teknisk og administrativt tilsattes stemmer teller henholdsvis 53 prosent og 22 prosent.
- Geir Ellingsrud var rektor i perioden 2005–2009, Ole Petter Ottersen er rektor i inneværende periode, fra 1. august 2009 til 31.juli 2013.

som ikke avhenger av å ha en professortittel. Jeg ser ingen grunn til at en student ikke skal kunne lede UiO, sier Vederhus.

– Mer undervisning

UiO har de kloke hodene som kan tilby studentene en topputdanning, men mangler evnen til å formidle kunnskapen videre til studentene, ifølge Vederhus.

– I dag legges det opp til at de vitenskapelig ansatte skal satse på forskning og bry seg mindre om undervisning. Vi tilbyr halvanen times forelesninger med bare snakk, selv om all forskning viser at det er pedagogisk helt bak mål.

Vil bruke teknologien

Ved hjelp av konkrete forslag som å legge ut podcaster og film fra alle forelesninger, ønsker Vederhus også å tiltrekke mer oppmerksomhet rundt forskningen som finner sted på UiO.

– Forskerne må hjelpes til å tørre å snakke med media, vi må

formidle og dele alt vi gjør. Vi må bruke ukonvensjonelle kanaler. Prorektor-kandidaten som stiller sammen med meg (Sunniva Rose, journ. anm.), formidler for eksempel forskning på en rosablogg, sier Vederhus.

Etterlyst engasjement

Da Universitas kontaktet rektor Ole Petter Ottersen mandag formiddag, var han ikke klar over Vederhus' kandidatur.

Den sittende rektoren mener det er positivt at studentene selv tar initiativ.

– Hvis dette medfører mer engasjement fra studentenes side, er det flott – det har vi etterlyst lenge. Studentene må engasjere seg mer i lokaldemokratiet og demokratiet generelt, sier Ottersen.

– Hva tenker du om å ha en leder som er nærmere studentene?

– Hvorvidt en student eller en som har vært ansatt som forsker ved UiO i mange år, er best skikket til å styre Universitetet, det

må velgerne ta stilling til, sier Ottersen.

– Din utfordrer mener UiO bruker for mye ressurser på forskning og for lite på undervisning og formidling. Hva tenker du om det?

– Jeg mener vi har funnet en god balanse mellom forskning, formidling og undervisning. Noe av det første vi gjorde var å øremerke ressurser til utdanningskvalitet for å sette det på dagsorden. Formidling er noe vi absolutt satser på. Vi har blant annet kommet langt i planene om å opprette et eget formidlingsprofessorat, og sist fredag startet vi et kurs i fagformidling og vitenskapsjournalistikk. Det nyopprettede studentombudet viser at vi vektlegger det som er viktig for studentene, sier Ottersen.

agneskl@universitas.no

Les Torkil Vederhus' kronikk på side 21

1) Vet du hva Ottersen har utrettet? 2) Spiller det noen rolle for deg om det er en student som er rektor?

5 PÅ PLASSEN

Nikolal Fjågesund (21)

UiO, Kultur og Kommunikasjon

- 1) Som rektor har han ikke lykkes veldig bra, og han tar ikke den internasjonale rangeringen seriøst. Det er for dårlig at UiO ligger på 196. plass.
- 2) Det er bak mål å ha en student som rektor.

Kaja Meeg (21)

UiO, Kultur og Kommunikasjon

- 1) Jeg har ikke så sterkt forhold til Ottersen, bortsett fra taler.
- 2) Å være rektor krever bred erfaring, men studenten kan skape positiv debatt ved å stille.

Anisa Yaseen (24)

UiO, Fysikk

- 1) Nei, men jeg er helt ny student her, så jeg har ikke gjort meg så godt kjent med det heller.
- 2) Ja, og jeg tror det kunne vært positivt med en student som rektor. Yngre folk vet mer om hvordan det er å være student nå enn de eldre, som selv var studenter på 80-tallet.

Lars Henrik Kaasen Thoresen (21)

UiO, Psykologi

- 1) Jeg har ikke noe forhold til rektoren på UiO.
- 2) Jeg ville sett for meg at det kreves en spesiell kompetanse, og at en student kanskje ikke har det.

Anders Høst (21)

UiO, Samfunnsøkonomi

- 1) Jeg vet ikke mye om rektoren.
- 2) Det høres spennende ut med en student som rektor, fordi han mest sannsynlig har større tilknytning til studentmiljøet.

Vil til Blindern: Lederen for Islam Net, Fahad Qureshi, holder her en introduksjon på Islam Nets Peace Conference Scandinavia 2010. Studentgrenen til Islam Net søker nå UiO-ledelsen om å få bli studentforening ved Universitetet
SKJERM DUMP: [HTTP://WWW.YOUTUBE.COM/WATCH?V=13CV-DE629C](http://www.youtube.com/watch?v=13CV-DE629C)

Islam Net vil til UiO

Organisasjonen Islam Net har søkt om å bli studentforening ved Universitetet i Oslo. – Dette er en misjonerende menighet, ikke en studentorganisasjon, mener ekspert Tor Bach.

STUDENTFORENING

tekst: Eirik Ømvik og Håkon Frede Foss

Islam Net har allerede en studentforening ved navn Islam Net Oslo Student tilknyttet Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA). Organisasjonen har blant annet gjort seg svært kontroversiell ved å praktisere kjønnsdelte rom og ved å invitere foredragsholdere som mener at menns vold mot kvinner i familien er en privatsak. Nå ønsker organisasjonen å etablere seg ved Universitetet i Oslo (UiO).

– Homofiendtlig og kvinnefiendtlig

– Dette er en ytterliggående organisasjon. Ikke i den forstand at de er terrorister eller vil lage bråk og opprør. Men organisasjonen er ytterliggående fordi den er kvinnefiendtlig og homofiendtlig, sier Tor Bach, mangeårig observatør av ekstreme, særlig høyreekstreme, miljøer. Han sitter han i redaksjonen for nettstedet Vepsen, som har som uttalt mål å overvåke antidemokratiske, rasistiske og totalitære grupper.

– Islam Net bruker predikanter som mener at jøder er avkom av giser og bikkjer. De har en ekstremt pietistisk og streng tolkning av islam, sier Bach.

Bach mener Islam Net består av veldig konservative og til dels radikale, unge muslimer, men understreker at de ikke hyller terrorisme.

– De oppfordrer ikke til voldshandlinger mot staten, og de arrangerer ikke demonstrasjoner. Men dette er likevel en ytterliggående, sektlignende bevegelse, sier han.

Kjønnsdelte rom

I søknaden som ble sendt til UiO 26. november i fjor, står Lionel Giriteka oppført som kontaktperson. Han ønsker ikke å uttale seg til Universitas før søknaden er ferdig behandlet.

Også UiO er ordknappe. I en epost-korrespondanse internt i UiO-administrasjonen, som Universitas har fått innsyn i, blir det vist til Islam Nets kontroversielle hendelser ved HiOA. Diskusjonene rundt foreningens bruk av kjønnsdelte rom trekkes fram som eksempel.

«Bruk av kjønnsdelte rom har vært diskutert i Ressursgruppen for tro og livssyn, og i regelverket for bruk av rom er det fastslått at dette ikke er ønskelig ved UiO», står det i e-posten.

Avdelingsdirektør ved Studieavdelingen, Monica Bakken, vil imidlertid ikke svare på om det er

forbudt med kjønnsdelte rom ved UiO, eller om det kun er en preferanse fra Universitetets side.

– Denne saken er ikke ferdig behandlet. Det er vanskelig å svare på prinsipielle spørsmål uten å ta stilling til den konkrete saken. Universitetsledelsen velger derfor å avstå fra å kommentere de prinsipielle spørsmålene til saken er avgjort, sier hun.

– Ikke en studentorganisasjon

Tore Bach mener Islam Net ikke har noe å gjøre ved verken UiO eller HiOA.

– De er rene svovelpredikanter. Dette er en misjonerende menighet, ikke en studentorganisasjon. Det blir absurd å betrakte dem som en studentorganisasjon. Islam Net er ikke opptatt av studentpolitikk.

Back påpeker imidlertid at Islam Net er en helt åpen organisasjon.

– De har nettsider og legger ut preknene sine på nett, og de har åpne møter. Det er ikke noe skjult og hemmelig med denne organisasjonen, sier han.

Etter gjentatte forespørsler har det ikke lyktes Universitas å komme i kontakt med lederen for Islam Net, Fahad Qureshi.

Utelukker ikke samarbeid

Det finnes allerede i dag en muslimsk studentforening registrert ved UiO. Det muslimske studentsamfunn (MSS) ble opprettet i 1995 og retter seg mot alle muslimske studenter.

– Hva synes dere om at Islam Net ønsker å opprette forening ved UiO?

– Vi kjenner ikke godt nok til hva formålet til foreningen er, men synes alltid det er spennende med nye foreninger, sier Sumayya Javed, leder av MSS Oslo.

– Kan det bli aktuelt å samarbeide med Islam Net om arrangementer?

– Vi er ganske nysgjerrige og åpne, siden vi ikke kjenner til dem. Hvis de blir studentforening ved UiO, vil derfor det første steget være å bli kjent med dem, sier Javed.

– Ikke greit med kjønnsdeling

Leder av Venstrealliansen i Studentparlamentet ved UiO,

Gabrielle Legrand Gjerdset, ønsker alle velkomne til å starte studentforening ved UiO, men forutsetter at de følger de reglene som gjelder ved UiO.

– Jeg håper universitetet tar en nøye vurdering av hvilke kontroverser som knytter seg til denne organisasjonen. Ledelsen bør stille krav før de låner ut lokaler og eventuelt gir støtte til Islam Net Student.

– Burde UiO ha betenkeligheter med å oppta organisasjonen som studentforening ved universitetet?

– En utdanningsinstitusjon som skal fremme kritisk tenkning og akademisk redelighet, burde ikke stille lokaler tilgjengelig for folk som for eksempel kommer med antisemittiske uttalelser. Og kjønnsdelte arrangementer er ikke greit selv om det blir påstått at dette er frivillig.

Svømmeba-stengt på NIH

Da flisene i svømmebassenget begynte å løsne, innså ledelsen at det var for sent. Nå møter svømmeentusiastene på Norges Idrettshøgskole et tomt basseng.

UTDANNINGSBYGG FORFALLER

tekst: Anders Ballangrud

Norges Idrettshøgskole (NIH) har i årevis slitt med utdaterte bygninger og anlegg. I fjor høst kunne Universitas avsløre at den håpløse situasjonen på skolen var så alvorlig at flere anlegg stod i fare for å stenge.

Det som har vært fryktet lenge, har nå skjedd. Svømmebassenget ved skolen er stengt.

Fliser løsnet

Studentstyreleder ved NIH, Tor Inge Gloppen, forteller at studentene ved skolen er fortvilet over de utdaterte anleggene. Han mener skolen står overfor mange prøvelser i tiden som kommer.

– Vi forutså at noe slikt kom til å skje, og dette er bare starten. Bassenget kan fort stenges på nytt, og flere haller kommer til å følge etter svømmebassenget, mener Gloppen.

Idrettshøgskolens anlegg er i bruk sju dager i uka fra morgen til kveld. Ifølge studentstyret på NIH har gymbygget og bassenget totalt 1200 besøkende hver dag.

Verre enn fryktet

Frode Sagedal, avdelingsleder ved eiendomsavdelingen ved NIH, forteller at han måtte stenge svømmebassenget lille julaften etter det ble oppdaget at store flak med fliser hadde løsnet i bassenget.

– Da vi tappet vannet fant vi ut at skadene var verre enn først antatt, sier han.

Svømmehallen vil i beste fall være i drift igjen i midten av mars.

Krisemøter

NIH har sendt et brev til Kunnskapsdepartementet (KD), hvor de forteller om den håpløse situasjonen på skolen.

– I mellomtiden gjennomfører vi fortløpende krisemøter for å sikre at vi ivaretar studentenes behov på best mulig måte, sier Sagedal.

– Hva gjør dere med studentene i mellomtiden?

– Vi jobber med å finne erstatningslokaler, og Domus Athletica på Ullevål og Hunsund på Fornebu er alternativer.

Tørt: Bassenget på Norges Idrettshøgskole vil ikke være i drift før tidligst midten av mars. Det får konsekvenser for mange.

FOTO: ANDREAS B. JOHANSEN/NIH

Universitas: 23. februar 2011

Idrettslagene må finne sine egne løsninger så lenge.

Må vente på statsbudsjettet

Kommunikasjonssjef i KD, Egil Knudsen, sier at dette er en sak som departementet håndterer i forbindelse med de årlige budsjettprosessene.

– Budsjettet for 2013 er vedtatt av Stortinget, noe departementet selvsagt må forholde seg til. Nye saker vil bli håndtert i forbindelse med statsbudsjettet for 2014, og her vil sikkert Idrettshøgskolens ledelse spille inn synspunkter på dette, sier Knudsen.

anderbal@universitas.no

Studere i utlandet?

Besøk Utvekslingsmessen i George Sverdrups hus.
Tirsdag 29. januar kl.10-15.

Design: Kommunikasjonshuset i Bergen v/Andreas Lønn. Foto: Colourbox.com

UiO : Universitetet i Oslo

Sykemelde

En fersk rapport fastlår at sykepleierutdanningen blir stadig mer teoretisk. Det går på bekostning av pasientene, mener førstehjelpsinstruktør John Eeg.

PRAKSIS

tekst: Geir Molnes

John Eeg har gjennom flere år holdt førstehjelpskurs for sykepleierstudenter, først for Norsk Luftambulanse, senere på egen basis. Han mener at sykepleierutdanningen er blitt for akademisk.

– En stadig mer akademisk utdanning har ført til at praksis nedprioriteres. Jeg mener det går på bekostning av pasientenes tid. Mange ferske sykepleiere er ikke kjappe nok til å utføre de praktiske oppgavene, sier Eeg.

Han mener dette er en utvikling som har svekket sykepleiernes praktiske kompetanse.

– Sykepleierne var bedre rustet før, da utdanningen var mer praktisk og mindre akademisk. Det er den teoretiske delen som prioriteres nå. Praksis kommer i annen rekke, sier Eeg.

Akademisk statusjag

Det er ikke nødvendigvis bare faglige årsaker til akademiseringen av sykepleierutdanningen.

Ifølge en rapport fra Nordisk Nordisk institutt for studier av innovasjon forskning og utdanning (NIFU) skal en av grunnene til akademiseringen være et ønske fra sykepleierprofesjonen om å øke fagets status.

Dette kan ha gått på bekostning av sykepleiernes praktiske kompetanse.

Joakim Caspersen har skrevet NIFU-rapporten på oppdrag for arbeidsgiverforeningen Spekter. Han mener at når utdanninger

brukes som virkemiddel for andre ting enn best mulig praksis, ligger det en mulighet for at faget trekkes for langt i en teoretisk retning.

– Spenninger mellom yrkesrelevans og akademisk innretning er vanlig i alle yrkesutdanninger. Yrkesutdanninger brukes nå til forskning, og til å løfte høyskoler til å bli universiteter – selv om de har et klart yrkesrettet formål, sier Caspersen.

Ønsker å bli hørt

NIFU-rapporten viser at sykehusenes behov i større grad må vektlegges når utdanningen utformes, mener kommunikasjonsdirektør

Gunnar Larsen i arbeidsgiverforeningen Spekter, som organiserer statlige virksomheter, deriblant sykehus.

– Arbeidsgiverne bør få en mye tydeligere rolle i utformingen av utdanningene. I dag er det nærmest vanntette skott mellom arbeidslivets behov og utdanningsinstitusjonene. Dette er en sektor hvor det er et økende behov for arbeidskraft. Samtidig

blir sektoren stadig mer spesialisert. Dette stiller også krav til utdannelsen, sier Larsen.

– Store forskjeller

Mette Dønåsen er avdelingsleder ved sykepleietjenesten på Glittrelinikken i Nittedal. Hun mener det praktiske nivået blant nyeksaminerte sykepleiere varierer mye.

– Det er store forskjeller fra skole til skole. Jeg møter i hovedsak dyktige og kompetente sykepleiere. Men det er flere som er preget av skolen de har

Vekker bekymring: Sykepleierstudentene må igjennom mer teori enn før. Dermed får de mindre tid til praktisk læring.

gått på, sier Dønåsen.

Hun savner en klarere sammenheng mellom teori og praksis i utdanningen.

– Det er en utfordring at veilederne i teorifeltet ikke er oppdatert på praksisfeltet. På veldig mange høyskoler og universiteter har man konsentrert seg om akademisk kompetanse. Det kan ha gått på bekostning av at man ikke er oppdatert på det praktiske. Man får en akademisk elite som ikke kan svare på hva halvparten av utdanningen dreier seg om, sier Dønåsen.

Hun presiserer at studentene må kunne forvente at de har veiledere med kunnskaper om både teori og praksis.

– En del dårlig teori

Lasse Johan Thue, studentrådsleder for sykepleierstudentene ved Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA), mener sykepleierfaget har en god balanse mellom teori og praksis i dag. Samtidig anser han flere av de teoretiske fagene som mindre relevante.

– Jeg synes selv det er en god fordeling mellom teori og

praksis. Men en del av teorien vi lærer, har jeg stilt spørsmål ved hvorfor vi må gjennom, sier Thue.

– Hva slags teori?

– Vi bruker blant annet ganske mye tid på hvordan tidligere teoretikere definerer sykepleieryrket. Dette settes sjelden i kontekst. Vi lærer lite om hvorfor det er så viktig å lære dette.

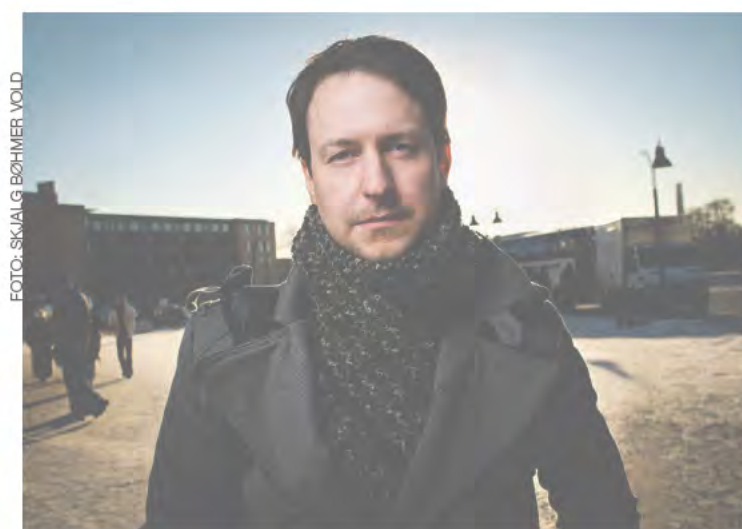
Mangler gode praksisplasser

Når det gjelder gjennomføringen av praksis ved HiOA, mener

r praksisen

Universitas 21. september 2011: Praksis i utdanningen er et viktig tema for mange studentgrupper, men særlig for sykepleiestudentene. I 2011 fortalte flere sykepleiestudenter Universitas om sin misnøye med praksisen. Flere mente å bli brukt som ordinær arbeidskraft, noe som ikke er tillatt. Andre klagde på arbeidsoppgaver som var irrelevant for studiet.

Teorikritisk: Studentrådsleder Lasse Johan Thue skjønner ikke hvorfor studentene skal lære hvordan tidligere teoretikere definerer sykepleieryrket.

Thue det største problemet er mangelen på gode praksisplasser.

– Problemet med praksisen her på skolen er at vi er så mange studenter. Vi er den største sykepleierutdanningen i Norge, samtidig som det er flere sykepleierutdanninger i Oslo. Dermed blir det veldig trangt om praksisplassene. Problemet er ikke at det er for lite praksis, men at det er mangel på gode praksisplasser, sier han.

Thue påpeker at studentene som ikke får relevant praksis,

«Problemet er ikke at det er for lite praksis, men at det er mangel på gode praksisplasser»

Johan Thue, studentrådsleder

ikke har den kompetansen de trenger når de kommer ut i jobb. Han får støtte av påtroppende studentrådsleder Joachim Sæternes.

– Det hender til stadighet at studenter får mindre relevante praksisplasser, og utbyttet varierer deretter, sier Sæternes.

– **Ikke for akademisk**
Statssekretær Ragnhild Setsaas i Kunnskapsdepartementet, avviser at sykepleierutdanningen har blitt for akademisk.

– Sykepleierutdanningen er den

av profesjonsutdanningene som har mest praksis i løpet av studietida. Målet er at den som tar slik utdanning, får et godt kunnskapsgrunnlag. Samtidig endres helsesektoren hele tiden, og da må utdanningene endres også. Det er viktig at utdanningen også er forskningsbasert, sier Setsaas.

geirmoln@universitas.no

DISKUTER SAKEN
VIDERE PÅ NETT

www.universitas.no

ARKIVFOTO: SKJALG BØHMER VOLD

FOTO: SKJALG BØHMER VOLD

Maks manuskrangel

LAGT DØD: – Dette er materiale vi trodde vi skulle publisere, sier HF-direktør Anne Ma Eide. Men UiO vil ikke foreta seg noe om Ashgate gir ut arbeidet de krangler om.

UiO har havnet i en bitter strid om rettighetene til et manuskript som skal brukes i tidsskriftet Acta. Feiden startet som en e-postkrangel og endte med at medredaktøren tok med seg forskningsmanuskriptet til en annen utgiver.

FORSKNINGSETIKK

tekst: Endre Stangeby

foto: Klaudia Lech

– Noe jeg trodde var planlagt godt, vil ikke lenger gi uttelling. Og det har skjedd på en måte jeg finner problematisk.

Det sier leder ved Det norske institutt i Roma (DniR), Turid Karlsen Seim.

DniR gir årlig ut tidsskriftet Acta, med Seim som redaktør. For 2014-utgaven var Kristine Kolrud, som da hadde kontor ved DniR, som medredaktør.

Men i oktober 2012 kjølnet forholdet mellom redaktør og medredaktør.

Uenighetene gikk på om en tredje kollega, Marina Prusac Lindhagen, skulle være medredaktør eller ikke.

Halvannen uke og noen krasse e-poster senere gjør Kolrud det klart at hun ikke lenger vil jobbe med Acta-prosjektet.

Sammen med Prusac Lindhagen skal hun i stedet ha kontaktet det amerikanske forlaget Ashgate for å få publisert arbeidet der.

Seim opplever at hele manusset til instituttets tidsskrift forsvinner mellom fingrene på henne, og kontakter Humanistisk fakultet (HF) for bistand.

– For oss er dette en etisk sak. Det er et spørsmål om det som kalles «professional conduct», hvordan man oppfører seg i slike saker, sier Seim.

Uenige om avtale

En forsker kan fritt velge publiseringskanal, så lenge det ikke er inngått noen annen avtale. Konflikten i denne saken går på hvorvidt det finnes en avtale om publisering eller ikke.

Seim er ikke i tvil.

– Hadde dere en tydelig avtale om at arbeidene skulle publiseres i Acta?

– Vi hadde en muntlig avtale, og det ble sagt offentlig på en konferanse. Dessuten viser e-postkorrespon-

dansen at også Kolrud oppfatter dette, og vi inngikk en arbeidskontrakt som belegger avtalen.

– Kan dette ha blitt oppfattet på noen annen måte av Kolrud?

– Nei, det kan jeg ikke forstå.

– Bør man kunne stole på at en medredaktør ikke tar med seg arbeidet andre steder?

– Det mener jeg at man bør, det har med «professional conduct» å gjøre.

Universitas har vært i kontakt med både Kristine Kolrud og Marina Prusac Lindhagen for å høre deres side av konflikten. Ingen av dem ønsket å kommentere saken. Det gjorde heller ikke det amerikanske forlaget Ashgate.

– Ingen tabbe

Arbeidet med 2014-utgaven av Acta ble påbegynt i 2010. Etter at det forsvant fra DniR i høst, har instituttet fått hastverk med å ferdigstille tidsskriftet.

– Vil denne utgaven av Acta bli publisert?

Det norske institutt i Roma

■ Et senter for forskning, undervisning og formidling innenfor arkeologi, kunst- og kulturhistorie relatert til Italia og middelhavsområdene.

■ Ligger under Humanistisk fakultet ved UiO.

■ Etablert i 1959 som en base for forskning og studier av middelhavslandenes kultur.

■ Har siden 1962 gitt ut Acta ad archaeologiam et artium historiam pertinentia (Acta).

formalisere avtaler for å sikre oss bedre, men dette burde uansett ikke ha skjedd, sier hun.

Seim sier at dette fra instituttets side ikke er en personlig, men en prinsipiell sak.

Tar ikke affære

Etter at HF ble kontaktet av Turid Karlsen Seim har Universitetet i Oslo (UiO) sendt brev til Ashgate om at det er uenigheter om hvilken publiseringskanal som skal brukes. De har ikke fått noe svar.

UiO vil ikke ta affære dersom Ashgate publiserer arbeidet.

– Nei, saken er avsluttet fra vår side. Uenighet om publiseringskanaler kommer man ikke lenger med. Vi har informert forlaget, så får vi se hva de gjør, sier fakultetsdirektør ved HF, Anne Ma Eide.

– Hva slags signal sender dere ved at det er fritt frem for å ta med seg arbeider til andre utgivere?

– Vi har gjort det vi mener å ha dekning for. Det viktigste for instituttet i Roma er vel at utgaven kommer ut.

endre.stangeby@universitas.no

– Det vet jeg ikke. Jeg har begynt på nytt og arbeider med det. Men det er korte frister og arbeid jeg må ta alene. Det er synd, fordi det er viktig at Acta kommer ut regelmessig og med god kvalitet for at vi fortsatt skal få støtte, sier Seim.

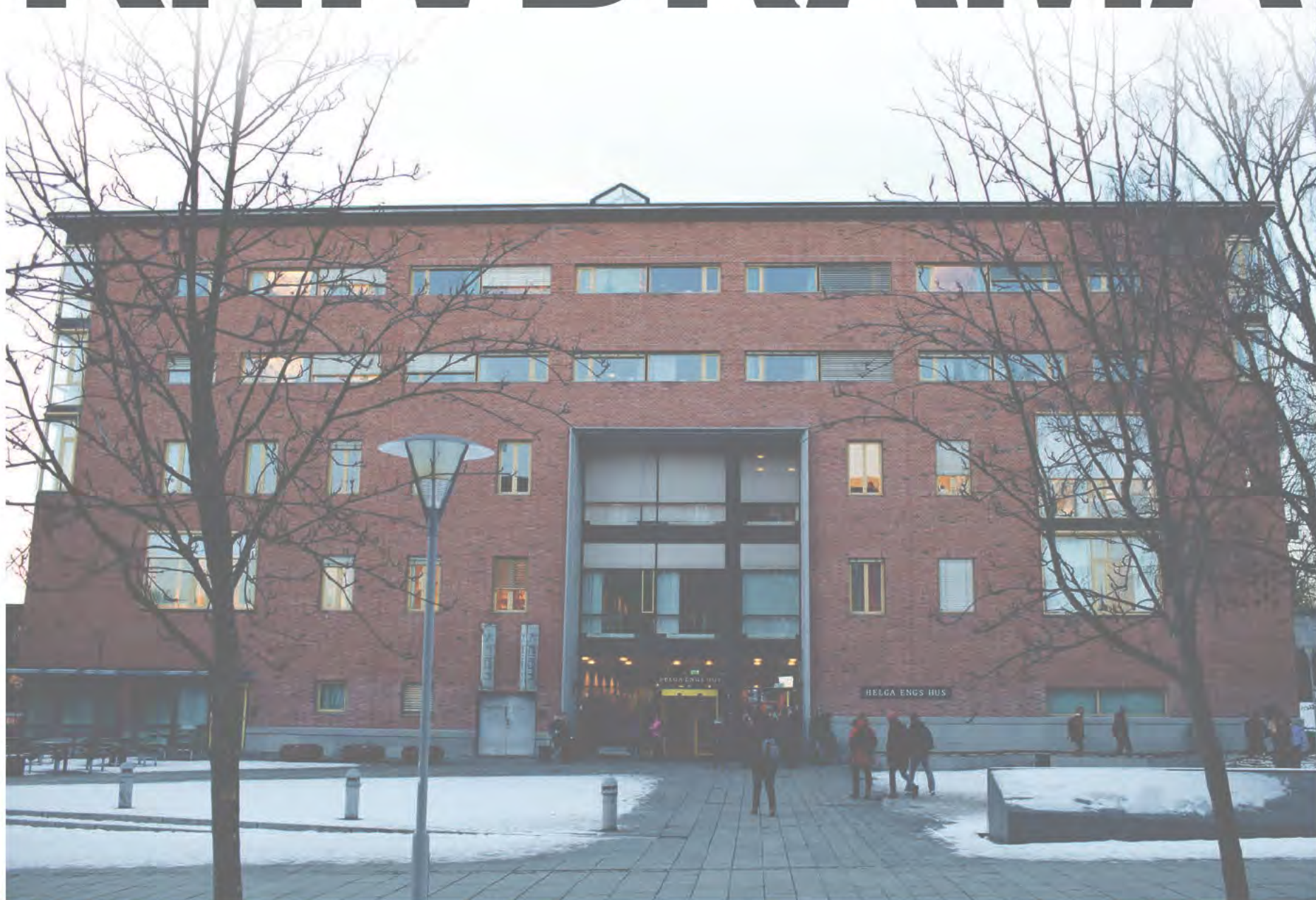
DniR hadde ingen egen spesiell avtale om at Kolrud og Lindhagens arbeider skulle publiseres i Acta.

Seim avviser at dette var en tabbe.

– Vi har gitt ut flere bind på denne måten, og det har fungert utmerket. Denne situasjonen kom overraskende og uten varsel. For ettertiden har vi lært å

STUDENT KASTET UT ETTER

KNIVDRAMA

Åstedet: På et rom i dette bygget rettet en seminardeltaker kniv mot halsen til en medstudent. Han er ikke lenger velkommen.

FOTO: AURORA HANNISDAL

En student ved Utdanningsvitenskapelig fakultet truet en medstudent med kniv under seminarundervisning. Rektor Ole Petter Ottersen sørget selv for å få studenten utestengt fra UiO.

KRIM

tekst: Heljar Havnes

Det var i september i fjor at den dramatiske situasjonen oppsto ved Utdanningsvitenskapelig fakultet (UV). En mannlig student tok med seg en kniv til en seminarundervisningstime. Da seminaret var i gang, trakk han kniven mot strupen til en medstudent. Ingen ble fysisk skadd under hendelsen, men fakultetsledelsen tok umiddelbart affære, og fikk studenten kastet ut av studiet.

– Jeg kan bekrefte at det ble brukt kniv i en situasjon her på UV. Både studenter og faglærere var til stede, sier fakultetsdirektør ved UV, Bård Kjos.

I brevvekslinger mellom universitetsledelsen og studentens advokat, som Universitas har fått

tilgang til, påstår studenten selv at stuntet var ment som en «humoristisk presentasjon med mye underliggende alvor», der han forsøkte å fange oppmerksomheten til medstudentene.

– Fare for liv og helse

Fakultetsdirektør Kjos forteller at han er pålagt etter regelverk å foreta en skikketshetsvurdering av alle studenter ved fakultetet.

– Vi vurderte at denne situasjonen utgjorde en alvorlig fare for medstudenter og ansatte, og sendte derfor en anmodning til rektoratet om en

umiddelbar utestengning, sier Kjos.

Både klagenemnda og rektoratet var enige i fakultetsdirektørens vurdering, og universitetsrektor Ole Petter Ottersen skrev umiddelbart under på en midlertidig utkastelse. Av sikkerhetsmessige hensyn ville verken fakultetet eller ledelsen risikere å ha studenten til stede i undervisningen i løpet av de litt over 20 dagene saksbehandlingen

skulle ta.

– Studenten skulle ut i praksis, og dette var så nært forestående

«Vi vurderte at denne situasjonen utgjorde en alvorlig fare for medstudenter og ansatte»

Bård Kjos, fakultetsdirektør ved Utdanningsvitenskapelig fakultet, UiO

at det ble vurdert som nødvendig med et midlertidig vedtak om utestengelse for å forhindre dette, i påvente av en fullstendig saksbehandling, sier Kjos.

Utestengt i ett år

10. oktober ble studenten kastet ut av studiet etter en enstemmig avgjørelse fra den sentrale klagenemnda, i tråd med anmodningene fra både rektoratet og fakultetsledelsen ved UV.

– Vil han kunne slippe inn på det samme studiet etter at dette året er omme?

– Alle studenter som skal ut i praksis må levere en vandelsattest fra politiet. I tillegg foretar det ansvarlige fagmiljøet en skikketshetsvurdering av studentene gjennom hele studiet, sier fakultetsdirektøren.

Kjos vil ikke gå ut med en fore-

løpig vurdering av hva resultatet ville blitt, dersom studenten hadde søkt seg tilbake til studiet.

Studenten bar en ulovlig kniv, og ble raskt politianmeldt for å ha truet sin medstudent. På tross av universitetets vurderinger om at studenten satte sine omgivelser i livsfare, henla politiet saken.

– Jeg kan bekrefte at saken ble politianmeldt, og at saken nå er henlagt, avslutter Kjos.

heljarh@universitas.no

HAR DU TIPS TIL
DENNE SAKEN?

tips@universitas.no

Jobber ulovlig ma

En stipendiat ved Universitetet i Oslo arbeidet over 400 timer overtid i 2012. Skrekkeksempelen sparker nå i gang en debatt om stipendiateres arbeidsvilkår.

STIPENDIATER

tekst: Ingvild Sagmoen
foto: Skjalg Böhmer Vold

En stipendiat ved Det juridiske fakultet (JUS) ved Universitetet i Oslo (UiO) jobbet i fjor 414 timer overtid. Av rutinemessige årsaker rapporterte fakultetet selv saken inn til Arbeidstilsynet.

Stipendiatens overtidstimer ble brukt til undervisnings- og sensurarbeid, pålagt fra fakultetets side.

Tillitsvalgt for Norsk tjenestemannslag (NTL) ved UiO, Ellen Dalen reagerer på den voldsomme arbeidsmengden stipendiaten ble utsatt for.

– Tilfellet høres ut som galskap og tyder på rutinesvikt. Når det gjelder arbeidsplassen, har fakultetet oversikt over hvor mange timer undervisning hver enkelt ansatt tar på seg i løpet av et semester. Denne oversikten må de bruke til å sikre at de ikke bryter loven, sier hun.

– En rutinesvikt

Dalen forteller at NTL er kjent med at mange vitenskapelig ansatte tar på seg for store oppgaver i arbeidstida.

– Poenget med arbeidstidsbestemmelsene er at det ikke skal gå an for den ansatte å si at «det er greit for meg». Loven skal ivareta ansatte slik at de ikke blir utbrent av for mye jobb, sier Dalen.

Fakultetsdirektør ved JUS, Kåre Lilleholt beklager hendelsen, og vedgår rutinesvikt.

– Det er flere ledd som skal godkjenne slik overtid, og det er her, i kontrollen av antallet timer, det har skjedd en feil. 400 timer på ett år er altfor mange timer. Vi fanget ikke opp at denne stipendiaten hadde kommet opp i et slikt antall overtidstimer, sier Lilleholt.

Uavhengig stipendiat

Det ekstreme tilfellet har utløst en debatt om hva slags stilling og ansettelsesforhold stipendiater skal ha. Det juridiske fakultetet har lagt til grunn at stipendiaten var ansatt i en såkalt «særlig uavhengig stilling» (se faktaboks).

For vanlige arbeidstakere setter arbeidsmiljøloven en grense

«Særlig uavhengig stilling»

■ Rettslig begrep i arbeidsmiljølovens arbeidstidskapittel og i tariffavtaler.

■ Ansatte i særlig uavhengig stilling er unntatt fra de fleste bestemmelsene om arbeidstid i arbeidsmiljøloven, deriblant reglene om overtid som setter en øvre grense på 200 timer i løpet av et år.

■ Det er ikke anledning til generelt å definere hele grupper som særlig uavhengige. Det må foretas en konkret vurdering av hver enkelt arbeidstakers stilling.

■ Ansatte i særlig uavhengig stilling har som hovedregel ikke krav på overtidsgodtgjøring, men kan få det på nærmere bestemte vilkår, jmfør Hovedtariffavtalen § 13 nr 4.

Kilde: Forskerforbundet

på maksimum 200 timer overtid i løpet av et år. Men arbeidstakere i særlig uavhengige stillinger disponerer i prinsippet arbeidstiden fritt, og unntas dermed fra disse reglene. De har i utgangspunktet heller ikke krav på overtidsbetaling.

Arbeidstilsynet har skrevet til JUS at bestemmelsen om særlig uavhengig stilling må tolkes strengt. Tilsynet mener det er uklart om fakultetets tolkning av stipendiatens overtid er lovlig.

Ikke uavhengige

Ifølge Mari Theodorsen, personalrådgiver ved JUS, forholder fakultetet seg til UiOs overordnede regelverk, som slår fast at stipendiater som hovedregel ansettes i særlig uavhengige stillinger. Dette står også i stipendiatenes arbeidskontrakter.

Hun reagerer på UiOs anvendelse av lovverket.

– Det er søkt at stipendiater skal anses som uavhengige. En stipendiat er i et utdanningsforløp som er regulert gjennom krav til kurs og pliktarbeid, og da blir det helt feil å prate om et uavhengig arbeidsforhold, mener Dalen.

forløp som er regulert gjennom krav til kurs og pliktarbeid, og da blir det helt feil å prate om et uavhengig arbeidsforhold, mener Dalen.

Må brukes restriktivt

Forskerforbundet støtter NTL, og mener begrepet «særlig uavhengig stilling» er et unntak som skal

Har undervisningsplikt: Stipendiat Ana Kucera (til høyre) ved Institutt for molekylær bioteknologi ved UiO, underviser studentene Victoria Ariel Larsen (til venstre) og Lisa Kirchner.

brukes restriktivt.

– Stipendiater må gjerne benyttes i undervisningen, og de kan ha inntil 25 prosent pliktarbeid dersom de er tilsatt i fire år. Pålagt arbeid utover dette er lovstridig. Et annet forhold er at dersom man pålegger så mange timer overtid som det synes å være snakk om i dette tilfellet, så er det ulovlig i seg selv, sier Bjørn Berg, avdelingssjef i Forskerforbundet.

Berg legger til at arbeidsgivere ikke kan fastslå at grupper av personalet skal anses som ansatt i særlig uavhengige stillinger.

– Å definere hvilke arbeidsta-

kere som har en særlig uavhengig stilling, må gjøres etter en konkret helhetsvurdering av den enkelte arbeidstakers stilling, sier han.

Vurderer unntakene

UiO hevder at det foretas individuelle vurderinger av hver enkelt arbeidstakers ansettelsesforhold. Samtidig står det skrevet i UiOs regelverk for regulering av arbeidstid at «arbeidstakere med samme type oppgaver kan vurderes samlet».

– For ansatte innen vitenskapelige grupper er fordeling av arbeidsplikter forhåndsdefinert. Unntakene, de tilfellene hvor organisering av

arbeidet avviker fra det som er ordinært i den aktuelle stillingsgruppen, vurderer vi individuelt, sier Wenche Hanneborg, rådgiver i personaleseksjonen.

Hun legger til at alle stipendiater som hovedregel er å anse som ansatt i særlig uavhengige stillinger, fordi de er i en utdanningsstilling og fritt kan disponere mye tid til selvstendig forskning.

Den nevnte stipendiaten har ikke ønsket å kommentere arbeidsforholdet overfor Universitas. Vedkommende vil få godtgjørelse for overtidstimer.

ingvild.sagmoen@universitas.no

ange timer

Klar til kamp: Christophe Cunén-Classens, leder i SBIO, er én av 110 BI-studenter som skal kappløpe mot NHH i Bergensbaneløpet.

100 prosent BI

Nyvalgt SBIO-leder Christophe Cunén-Classens forstår hvorfor BI-studenter har blitt karikert i media, men mener fremstillingen er feil.

SJU KJAPPE

tekst: Vegard Rønneid Erikstad
foto: Aurora Hannisdal

Christophe Cunén-Classens

- Alder: 22
- Oppvokst: Nordstrand, Oslo
- Utdanning: Går tredje året på siviløkonom-studiet på Handelshøyskolen BI.
- Aktuell med: Ny leder i Studentforeningen ved Handelshøyskolen BI i Oslo (SBIO)

– Hvilke saker skal SBIO bruke tid på i 2013?

– Som alltid skal vi bruke tiden og energien vår til å organisere og oppmuntre til mer og bedre studentaktivitet på BI. Politisk blir det å jobbe for flere studentboliger og økt studiefinansiering.

– Blir BI-studenter mobbet og karikert i mediene, for eksempel i Universitas?

– BI-studenter har blitt framstilt karikert i media, det er det ikke noe tvil om. Så det er nok mange som føler at vi har blitt litt feilaktig framstilt, ja. Men jeg tror ikke det har vært noen agenda for å skape dette bildet.

– Hva tror du er årsaken til det karikerte?

– En årsak kan være at det er mange sterke personligheter på BI, noe som er godt mediestoff i enkeltsaker. Det er jo forståelig at dette gir oppmerksomhet mot BI som helhet, uten at det nødvendigvis gir et godt bilde av hvordan studentmassen på BI faktisk er.

– Dere er flinke til å lage spektakulære arrangementer. Hva kan andre lære av dere?

– Det at SBIO er bygget opp som en paraplyorganisasjon, er en stor fordel for å få til dette. Under denne paraplyen er det mange flinke folk og mange forskjellige typer foreninger. At vi er så mange, gjør at vi involverer en stor del av studentmassen, noe som kanskje kan være vanskeligere andre steder. Hvis en for liten del av studentene får for mye eierskap, er det vanskelig å skape god studentaktivitet.

– Hva kan gjøres for å få til arrangementer og lignende som hele student-Oslo kan tiltrekkes av?

– Den største utfordringen er å få god nok informasjonsutveksling mellom læringsstedene. Dessuten har vi ingen storstue i byen der alle samles naturlig. Før i tiden hadde man jo DNS, før det ble kuppet av ml-erne på 1970-tallet. Bare tenk på hvordan det var der i gamle dager. I dag har det ikke samme status. Men det skjer mye bra der. Selv

skal jeg på tappekurs i kveld.

– Hvordan ser arbeidsdagen din ut?

– Jeg prøver å kombinere lederstillingen med studiene, så det blir ganske hektiske dager. I går, for eksempel, startet jeg dagen med noen møter før jeg hadde forelesninger. Så ble jeg sittende på kontoret

til utpå kvelden, før jeg tok en treningsøkt. Jeg vil si at dagene stort sett brukes 100 prosent på BI, og 70 prosent til SBIO.

– I høst etterlyste din forgjenger mer samarbeid med andre studenttillitsvalgte. Hvordan går det med «Kaffe i Nydalen?»?

– Hittil har vi ikke fått noen på besøk, men vi håper jo selvfølgelig på besøk snart. Kanskje vi også skal begynne å invitere på vaffer, for det virker som om det er populært. Samarbeid og det å kjenne hverandre er veldig viktig.

vegardre@universitas.no

De beste jobber mest

Ana Kucera, Axel Berg-Larsen og Stian Foss er stipendiater ved Institutt for molekylær biovitenskap ved UiO. Universitas møter de tre i full gang med seminarundervisning på Botanisk kurssal.

De har alle en undervisningsplikt på 25 prosent av sitt stipendiatløp ved universitetet. De forteller at de fleste stipendiater forbereder seg på en stor mengde

jobb før de setter i gang.

– Administrasjonen har mange hjelpelærertimer de er nødt til å fylle opp, og da blir vi stipendiater gjerne spurt direkte. Og vi sier som regel ja. Men noen underviser mer enn andre, og de som får rykte på seg for å være gode blir gjerne brukt ekstra mye, forteller de.

Stipendiatene legger til at administrasjonen ved deres fakultet holder kontroll på antallet timer hver enkelt arbeider, og at det nylig har blitt gjort tiltak for at denne oppfølgingen skal bli enda bedre.

universitas@universitas.no

Dette skjer på Det Norske Studentersamfund

Foto: Wikimedia Commons

Klubb / Lørdag 26. januar / 22.00

Tidsmaskin presenterer:

90-tallsfest: Teenage Dirtbag

Tidsmaskin tar deg med tilbake til 90-tallets harde dager på high school. Buffalo-sko, bare mager, red cups er stikkordene. Dørene åpner med semesterstartsfesten. CC inkl. i semesterstartsfestbillett

Tidsmaskin er Det Norske Studentersamfunds DJ-konsept. Er du lei av å være på en klubb som har et konsept, men ikke gjennomfører det ordentlig? Det er derfor Tidsmaskin eksisterer.

Vi arrangerer gjennomførte klubbkonsepter når det gjelder alt fra musikk til dekor. Det fokuseres på ett tiår om gangen og gjerne et undertema som er relevant. Tidsmaskin arrangerer temafest en gang i måneden, vanligvis siste lørdag. Bar, DJ og dansegulv er alltid til stede og du kommer gratis inn hvis du har tidsriktig antrekk på deg.

Velkommen tilbake i tid!

Onsdag 23. jan

19:00 Debatt: Mestermøte:
Multikulturalisme!. Betong.
20:00 Vin & Vinyl. Biblioteket.

Torsdag 24. jan

19:00 Filmrulltorsdag: M (1931)
Lillesalen.
21:30 Torsdags-jam. BokCaféen

Fredag 25. jan

19:00 En del elementære
logiske emner. Biblioteket
21:00 Konsert: Felan Haven.
BokCaféen

Lørdag 26. jan

18.30 Semesterstartsfest.
Betong.
20:00 Konsert: Sivert Høyem.
Storsalen.
22:00 90-tallsfest: Teenage Dirtbag
Klubbscenen.

Mandag 28. jan

19:00 Film: Trolljegeren (2010) og
Thale (2012). Lillesalen
19:00 Upop: Kpop. Biblioteket.
19:00 Teater: Skog. Teaterscenen.

Tirsdag 29. jan

19:00 Utstilling: Zero-Waste Land
19:00 Film: Pusher (1996) og Bleeder
(1999). Lillesalen.
19:00 Teater: Skog. Teaterscenen.
20:00 Tirsdagsquiz. Biblioteket.

DET NORSKE STUDENTERSAMFUND

akademika®

SEMESTERSTARTS- FEST

DET NORSKE STUDENTERSAMFUND fyller 200 år i 2013 og inviterer til en felles kickstart på jubileet og vårsemesteret. Alle andre semesterstartsfester blir til dvergstjerner å regne når vi omdanner huset til en gigantisk klubb og samler alle byens studenter under ett tak!

26. JANUAR 2013. KLOKKEN 18:30. CC: IKKE-MEDLEM: 100,-. MEDLEM: GRATIS!

ÉN BY – ETT STUDENTERSAMFUND.

PROGRAM:

19:00 CINEMA NEUF VISER PULP FICTION - LILLESALEN

20:00 SIVERT HØYEM - STORSALEN

21:00 DEJÅDD-KLUBBEN SNURRER PLATER - FOAJEEN

21:00 SEMESTERSTARTSQUIZ - BOKCAFÉEN

22:00 TOMORROW WE MOVE TO HAWAII - KLUBBSCENEN

22:30 LILLESALENS SWINGCOMPANI - BOKCAFÉEN

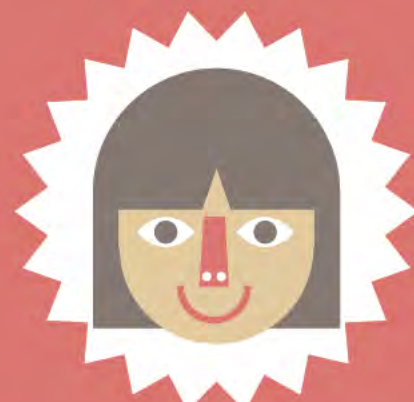
23:00 KLUBBKONSEPTET TIDSMASKIN: 90-TALLET - BETONG

00:30 DJ TOD LOUIE - FOAJEEN

200
ÅR

DET NORSKE STUDENTERSAMFUND

DET NORSKE STUDENTERSAMFUND

akademika

Eksklusiv jubileumskonsert:

Sivert Høyem

Sivert Høyem / support: Egil Olsen
lørdag 26. januar kl. 20 i Storsalen Chateau Neuf

Konsert 370,- kroner
(inkluderer medlemskap i Det norske Studentersamfund og inngang på Semesterstartfesten). Har du medlemskap allerede? 170,- på billettservice

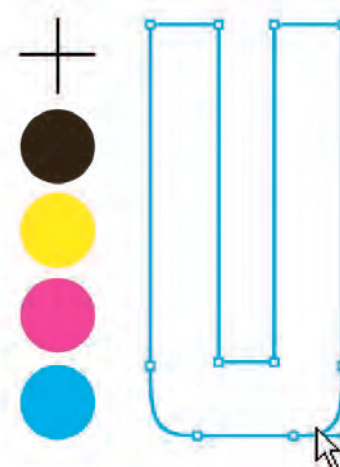
Meld deg inn på www.studentsamfundet.no, eller send SMS med kodeord DNS til 2090.

DET NORSKE STUDENTERSAMFUND

akademika

Vil du jobbe i Norges største studentavis?

JOURNALISTER

Universitas er vaktbikkje, kulturorgan og debattforum for over 60.000 Oslo-studenter. Vi trenger idérike, skriveføre journalister som brenner for å lete fram og skrive spennende saker innen ulike stoffområder og sjangre, som nyheter, kultur, feature, essay, anmeldelser, kommentar- og analyse. Du bør være engasjert og villig til å sette av tid.

Opplys gjerne hvilket stoffområde du helst vil arbeide med.

Spørsmål om stillingen rettes til redaktør Emma Tollersrud.

emma.tollersrud@gmail.com

911 23 791

FOTOGRAFER

Vi trenger dyktige fotografer som kan ta spennende nyhets- og reportasjebilder og portretter som skiller seg ut. Du er teknisk stødig og har evnen til å arbeide selvstendig. Eget utstyr er en forutsetning.

Spørsmål om stillingen rettes til fotosjef Helle Gannestad.

hellegannestad@gmail.com

911 51 685

DESIGNERE

Vi trenger intelligente og idérike designere som har blikk for god lay-out og kjennskap til verktøyene Universitas arbeider med - InDesign, Illustrator og Photoshop. Mesteparten av arbeidet foregår mandag og tirsdag, og uttegnerne jobber i turnus.

Spørsmål om stillingen rettes til desksjef Benjamin Edward Oliver.

Søknaden må inkludere en portfolio.

benjamin.e.oliver@gmail.com

465 58 033

Søknad, CV og arbeidsprøver sendes til emma.tollersrud@gmail.com.

SØKNADSFRIST 27. JANUAR 2013

UNIVERSITAS er en av Europas største studentaviser, med 34 utgivelser i året. Vi dekker i dag alle læresteder tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akerhus. Vi er stolte av å tilby de viktigste nyhetene om utdanning og akademia og de beste studentrelaterte leseropplevelsene i Norge.

I 65 år har Universitas vært en viktig døråpner inn i mediebransjen for talentfulle journalister, skribenter, fotografer og sidedesignere. Totalt jobber ca. 45 personer i Universitas. Vi satser aktivt på å bringe fram det beste hos hver enkelt av våre medarbeidere.

VI KAN TILBY:

- Et svært godt sosialt miljø i en trivelig, engasjert redaksjon.
- En uvurderlig erfaring for alle som ønsker en fremtid innen journalistikk, foto og medier generelt.
- En variert og spennende jobb med store utviklingsmuligheter og rom for nytenkning og kreativ utfoldelse.
- Du er engasjert og iderik, samarbeider godt og har god leveringsevne og gjennomføringskraft. Tidligere erfaring er en fordel, men ingen betingelse.
- Arbeidet er honorert og lar seg kombinere med studier.
- Universitas vektlegger mangfold og oppfordrer studenter fra alle aktuelle læresteder til å søke, uansett kjønn eller kulturell bakgrunn.

omverdenredaktør: Axel Geard Nygaard
axelgn@universitas.no 906 59 740

OMVERDEN

Drøm om California

FOTO: FLICKR / JOEINSOUTHERNCA

UTVEKSLING: California er den staten i USA med det største antallet internasjonale studenter, ifølge tall hentet inn av The Chronicle of Higher Education. Rundt 102 000 studenter fra land rundt om i verden oppholdt seg i den amerikanske delstaten fra 2011 til 2012, og de bidro med hele 3,2 milliarder dollar til økonomien.

Totalt var det 765 495 internasjonale studenter i USA i perioden, og totalt bidro de med nesten 22 milliarder til den amerikanske økonomien i form av studieavgift og levekostnader. Massachusetts er den staten med høyest prosentandel internasjonale studenter av den totale studentmassen i staten, med 7,6 prosent.

Snowmageddon

FOTO: ERIK LØVOLD

SNØKAOS: Mer enn 1000 skoler og universiteter i Storbritannia har blitt stengt de siste dagene på grunn snøvær, ifølge The Guardian. Den britiske nasjonale værtjenesten Met Office slo enkelte steder «rød alarm», den mest alvorlige graden, da det var ventet 30 centimeter med snø. Folk blir oppfordret til å beskytte seg selv og andre fra virkningene av snøen.

Ekstremværet har også gått utover transport og samferdsel. Heathrow flyplass kansellerte flere flyvninger og enkelte motorveistreknings ble stengt. Det er også meldt om strømbrydd.

Dansker støtter stort studielån

STUDIESTØTTE: En ny meningsmåling viser at dansker ønsker å videreføre den generøse studielånsordninga i landet. Hele 84 prosent av danskene er imot å redusere støtten, ifølge den danske studentpublikasjonen Universitetsavisen. Meningsmålinga kommer etter at regjeringa har signalisert at

de ønsker å reformere ordninga.

Planen er å gi danske studenter insentiver til å gjennomføre utdanninga raskere, for på den måten å spare opptil to milliarder DKK. Studien viser at kun sju prosent av de spurte mente at kutt i ordningen er nødvendig.

Jakter falsk

Immigrasjonsbrems: Strømmen av internasjonale studenter til britiske universiteter er under lupen. Det kan føre til færre internasjonale studenter på øyriket.

Innvandringsinnstramming gjør at britiske universiteter står i fare for å miste verdifulle utenlandske studenter.

STORBRITANNIA

tekst: Sunniva Skjeggstad

foto: Erik Løvd

For å avsløre falske studenter innfører innenriksminister Theresa May fra april en ny praksis der over 100 000 studenter skal bli intervjuet før de blir tatt opp til universitet.

I følge The Guardian forklarer innvandringsminister Mark Harper innstrammingen med at for mange institusjoner har solgt innvandring – og ikke utdannelse.

– Den sittende regjeringen har bestemt seg for å stramme inn og har satt seg som mål å redusere årlig netto innvandring til 100 000 personer. For å nå må-

lene har de skåret alle over én kam. Dette betyr at studenter, arbeidsinnvandrere, flyktninger og alle innreisende utenfor EU blir behandlet på samme måte, sier doktorgradsstipendiat ved UiO og Storbritannia-ekspert Øivind Bratberg.

Strengere immigrasjonsregler

– Enkelte tar lettkjøpte språkkurs og glir deretter over i arbeidslivet. Dette smutthullet ble skapt i kjølvannet av at studenter ble kategorisert sammen med de innvandrerne som bidrar med høyteknologisk arbeidskraft. Studenter fikk altså lett utstedt visum og tilgang på Storbritannias

universiteter og arbeidsmarked, sier Bratberg.

Etter at Storbritannia strammet inn reglene har 500 universiteter mistet muligheten til å ta inn internasjonale studenter. Dette har ført til protester blant universitetsrektorer som er avhengige av både studenttalentene og skolepengene.

Innvandringssvindler

Debatten som har blusset opp i etterkant av innstrammingen har ikke skjedd uten grunn, mener Bratberg. Men Storbritannia-kjenneren sier det er en grunn til at de nå ønsker å stramme inn. Innvandring gjennom studentkanalen har det siste tiåret vært delvis utenfor myndighetenes kontroll.

– Faren er at man kaster barnet ut med badevannet ved også å stenge ute nettopp de studentene man ønsker å tiltrekke seg, sier Bratberg.

Videre sier han at det er et stort antall arbeidsinnvandrere som har kommet i dekke av å være studenter.

e studenter

Mindre attraktivt

Utenlandske studenter står årlig for 54 milliarder kroner til den britiske økonomien, ifølge tall fra Aftenposten. Antallet studenter fra blant annet India og Kina har nå sunket, som følge av økte studieavgifter og et større byråkratisk krav for å slippe inn. Ettersom utenlandske studenter studieavgift er markedsstyrt, må de betale mer enn dobbelt så mye som de britiske.

De dyre avgiftene gjør at studenter må finne alternative inntektskilder. Her støter de på nye problemer da det også er satt grenser for hvor mye

utenlandske studenter kan jobbe, både under og etter studiene.

«Faren er at man kaster barnet ut med badevannet ved også å stenge ute nettopp de studentene man ønsker å tiltrekke seg»

Øivind Bratberg, Storbritannia-ekspert

der det finnes et behov, sier Bratberg.

Selektiv prosess

Bratberg mener at en nedgang i internasjonale studenter vil få langsiktige konsekvenser for Storbritannia.

– De som er studenter i dag er høykvalifisert arbeidskraft i morgen. Storbritannia har en høyteknologisk industri hvor man har vært veldig opptatt av å hente inn talentfulle utlendinger. Det er erklært politikk på britisk side. De eneste man vil slippe inn av ikke-EU-borgere, er dem som kan bidra til den nasjonale økonomien på felt

Akademisk samarbeid

Bratberg mener at britiske universiteter fortsatt har en tydelig internasjonal profil, og at Storbritannia fortsatt er et stykke unna akademisk isolasjonisme.

– Det er ikke fravær av internasjonale signaler som preger universitetene. Det skal gå lang tid før man er på et nasjonalt isolasjonistisk spor. Man vil se at det er utrolig viktig for førsteklasseuniversitetene i Storbritannia at man har et globalt nedslagsfelt og nettverk. Akademisk arbeid er transnasjonalt og universelt. Det er helt nødvendig for kunnskapsproduksjon å kunne arbeide på tvers av nasjoner, sier Bratberg.

– Er regjeringen mer redd for å slippe inn for mange innvandrere enn de er for å miste talentfulle studenter?

– Det de har gjort fram til nå tyder på det.

sunnivrs@universitas.no

Skyhøy avgift skremmer studenter

Engelske universiteter hadde 54 000 færre søkere i 2012. Det provoserer motstanderne av omstridt avgiftsøkning.

STORBRITANNIA

tekst: Axel Geard Nygaard

Nedgangen i antall søkere er på 6,6 prosent ifølge en rapport utarbeidet av University and College Admissions Service (UCAS), den britiske versjonen av Samordna opptak.

Antallet søkere begynte å falle allerede da en studieavgiftsøkning ble vedtatt for to år siden.

Da tredoblet den britiske regjeringen studieavgiften i England, til store protester, fra om lag 27 000 kroner (3000 pund) til nærmere 80 000 kroner (9000 pund).

Rapporten tar også for seg søkertallene fra Wales og Skottland, hvor det ikke har vært en økning i studieavgiften. I disse områdene økte antallet søkere, og kontrasten til den engelske nedgangen er dermed tydelig.

tiske framtidige inntekter, sier han.

Han advarer mot en debatt som kun fokuserer på hvordan utdanningsinstitusjonene skal finansieres, uten også å diskutere den økonomiske støtten til studentene.

– De som ikke begynner på universitetet, sliter med å få endene til å møtes. Den økonomiske støtten når ikke de riktige studentene når de trenger det, sier Burns.

«Regjeringa burde nå erkjenne at deres høyere utdanningspolitikk har en klar påvirkning på søknadsadferden.»

Liam Burns, president i National Union of Student (NUS).

– Krevende rekruttemiljø

Organisasjonssjef for UCAS, Mary Curnock Cook, påpeker at det er flere ting å trekke ut av rapporten.

– Hovedtallene i denne rapporten viser hvor krevende det var å rekruttere til enkelte deler av Storbritannias høyere utdanning i 2012. Likevel er det mer subtile, underliggende funn. For eksempel ligger de

faktiske opptakstallene nære de vanlige tallene, selv om etterspørselen etter høyere utdanning har falt i England, sier hun i en pressemelding.

For totalt 653 600 søkere var det kun 464 900 fulltidsplasser. Det betyr 188 700 søkere sto igjen uten studieplass etter opptaksrunden.

Bekymringsverdige funn

Cook trekker også fram andre, både gledelige og urovekkende funn.

– Den fortsatte økningen i deltagelse blant svakerestilte grupper er veldig oppmuntrende, sier Mary Curnock Cook, konsernsjef for UCAS, i en pressemelding.

Hun mener derimot at det er slående og bekymringsverdig at kvinner fortsetter å søke høyere utdanning i mye større grad enn menn.

– Unge kvinner har 30 prosent høyere sannsynlighet for å begynne på høyere utdanning enn menn. Denne forskjellen har økt i denne opptaksrunden.

axelgln@universitas.no

debattredaktør: **Ingrid E. Daas**
universitas@universitas.no 482 42 240

Kronikk: **3500 tegn**

Leserinlegg: **maks 2000 tegn**

Replikk: **800 tegn**

Sendes til: **universitas@universitas.no**

Frist: **fredag klokka 15**

Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

DEBATT

NETTDEBATT

Sj din mening på universitas.no

Studentøkonomi

«Klasseskille mellom de som vil jobbe og spise/drikke litt mer er en vits. Alle kan ta seg sommerjobb, da har en rikelig til å studere på heltid. Alle som kan jobbe har et valg mellom fritid og konsumnivå, helt greit at studenter og må innfinne seg med det.

Vegard Elde Vefring

Fra debatten til saken
«Klasseskille i studentmassen»

Studentpolitikk

«Alle som betaler semesteravgift til en samskipnad burde ha de samme mulighetene til å benytte seg av tilbudene samskipnaden leverer.

Andreas Faye-Lund

«Problemet i denne saken er først og fremst prosessen. Studentrepresentantene i HS er valgt av Velferdstinget for å være studentenes representanter. Det er tradisjoner for god kommunikasjon og en vilje til å forholde seg til vedtak gjort i VT.

Mener tidligere VT-leder Magnus Nystrand at Velferdstinget har utspilt sin rolle?

Bodil

«Problemet i denne saken er selve vedtaket, som med ekstremt stor sannsynlighetsovervekt er ulovlig (brudd på diskrimineringsloven). Dette handler ikke om «upopulære avgjørelser». Dette er et kriminelt vedtak, og det er ikke første gang vi ser dette fra SiO. De 413 som er rammet

anbefales på det sterkeste om ASAP å gå til gruppesøksmål mot SiO. Krev erstatning, ta advokat på saken.

Dick

«Dick er ikke så stor som han selv tror. Diskrimineringsloven forbyr diskriminering på grunn av etnisitet, nasjonal opprinnelse, avstamning, hudfarge, språk, religion og livssyn. Alder er ikke nevnt.

Paragrafrytter

«Har selv sjekket problematikken med aldersgrenser på studentboliger med en av Oslos fremste advokater på EU/EØS-rett, og han nevnte uten videre at det var problematisk, helt klart kunne være grunnlag for saksanlegg.

Peder As

«Som VT-representant lurte jeg egentlig litt på om hovedstyret har tenkt over at dette rammer studentene på Campus Kjeller underlagt HiOA. Der er nemlig snittalderen ganske tett opptil aldersgrensen, og vi har en studentbytt der ute, som i praksis kan føre til at studentbyen blir stående tom fordi studentene ikke er unge nok til å bo der.

Jeg har en mistanke om at dette er et strategisk utspill som skal få oss til å spore over i en annen debatt: Botid.

Øyvind Nordby Bjørge

«Tror mamma hadde blitt litt bekymret om jeg som fersk, ung studine skulle delt bad og kjøkken med en gammel (potensiell) mannegrise på 50-60 år... og jeg hadde nok ikke likt det selv heller.

Lisa

Fra debatten til nyhetssaken «Raser mot aldersdiskriminering»

TWITTER

studentnyheter på 140 tegn

Radiotjenesten Det nye studentombudet på UiO håper studenter med problemer begynner å komme til henne. Så får du ikke noe i helga vet du hvor du skal gå.

18. jan

Lykke til, Rustberggard!

segrov Universitet i Oslo legitimerer antisemittisme ved å boikotte selskaper som handler med Israel.

16. jan

G4-debatten tek ei uventa vending

benjamin @segrov Nei, du har nok misforstått. De tar ansvar for internasjonal rettsorden ved å boikotte selskaper som bistår i folkerettsbrudd.

16. jan

#UiO=Verdenspolitik.

ØyvindDidrik @segrov Korleis legitimerer det diskriminering av eit folkeslag å nekte å handle med ein stat?

16. jan

Høyr no her!

segrov @ØyvindDidrik Dumme meg. Jeg trodde den jødisk-arabiske konflikten i Israel hadde noe å gjøre med et folkeslag som var uønsket.

16. jan

Jah, tabbe det, då!

Høyre lytter til Forsknings-Norge

FORSKNINGS-FINANSIERING

Henning Warloe, stortingsrepresentant og forskningspolitisk talsmann for Høyre

«Arbeiderpartiet har høye ambisjoner for Norge» og «Arbeiderpartiet leverer når det gjelder forskning» er noe av selvskrytet Arbeiderpartiets stortingsrepresentant Karin Yrvin fremfører i en kronikk i Universitas i forrige uke. Hun er også fornøyd med at forskningsbudsjettet har økt de

siste åtte årene, men hvilken del av budsjettet har ikke det? Problemet er at Norge fortsatt satser mindre enn mange land vi konkurrerer med, og er på jumboplass i Norden. Dagens regjering har svart med hvileskjær og nullvekst flere ganger. Yrvins kronikk går med til å angripe Høyres forskningspolitikk som «gårsdagens løsninger på morgendagens utfordringer». Som grunnlag for denne bombastiske dommen over Høyre nevner hun kun to tiltak, Forskningsfondet og gaveforsterkningsordningen. Begge deler var inntil i fjor sentrale virkemidler i hennes egen regjeringens forskningspolitikk, før de begge til store protester fra et samlet Forsknings-Norge ble avskaffet i statsbudsjettet for 2012.

Forskningsfondet ble opprettet på nittitallet, og avkastningen skulle sikre større forutsigbarhet for de overordnede delene av forskningsbudsjettet. At avkastningsmodellen som i sin tid ble valgt, hadde svakheter, er en dårlig forklaring for å avvikle fondet. Høyre har i det alternative statsbud-

sjettet lyttet til forskningssektoren og gjeninnført Forskningsfondet, og i tillegg gitt det en stabil avkastning som en del av Oljefondet.

Yrvings forklaring om at gaveforsterkningsordningen ga private givere for stor innflytelse på bruk av offentlige midler er oppsiktsvekkende. I de seks årene ordningen eksisterte kom det private gaver til grunnforskning på totalt 1,3 milliarder kroner. Ordningen gjorde at dette økte med 25 prosent, altså cirka 300 millioner kroner, fordelt på seks år. Pengene har gått til viktig grunnforskning, hovedsakelig medisinsk forskning som er

«Problemet er at Norge fortsatt satser mindre enn mange land vi konkurrerer med, og er på jumboplass i Norden.»

helt i front. Jeg utfordrer Karin Yrving til å fortelle oss hvilke av de pengestøttede prosjektene som ikke er «fornuftig bruk av offentlige midler basert på faglige prioriteringer», slik hun altså vil ha isteden.

Sannheten er at det investeres for lite penger i norsk forskning. Det er flott at private givere vil bidra. Og det er viktig at næringslivet stimuleres til å øke sin egen forskningsinnsats, siden det særlig er her Norge scorer lavt sammenlignet med andre land. Derfor gjeninnfører Høyre gaveforsterkningsordningen og styrker Skattefunn og andre ordninger rettet mot bedriftene.

Regjeringen gjør det motsatte. Høyre har naturligvis flere tiltak med i budsjettet hvor vi for både 2012 og 2013 brukte nærmere én milliard mer på forskning enn regjeringen. Det er flott hvis «Arbeiderpartiet har ambisjoner for Norge», men jeg kan forsikre at Høyre har større ambisjoner for norsk forskning enn dagens regjering kan fremvise.

Innlegget er noe forkortet.

Studentpraktikanter i økonomisk skvis

STUDIELÅN

Ingrid Finess Evensen, tidligere studentpraktikant

Praktikantordningene i Utenriksdepartementet og i de ulike FN-organisasjonene er populære blant studenter som ønsker seg studierelevant arbeidserfaring. Selv om det faglige utbyttet er stort, sitter mange igjen i en forverret økonomisk situasjon etter oppholdet. Dagens regelverk i Lånekassen bidrar til dette.

UD betaler sine praktikanter mellom 4000 og 8000 kr per måned – en sum som sjelden holder til å dekke alle bo- og levekostnader. Mange studenter ser seg derfor nødt til å ta opp lån hos foreldre eller andre i denne perioden, og kan sitte igjen med en gjeld på opptil 60 000 kroner som senere skal tilbakebetales. I denne situasjonen oppleves det som ekstra urettferdig at Lånekassens forskrifter per i dag ikke gir rentefritak på studielånet for perioden man er praktikant. Rentene begynner uten videre å løpe så fort man forlater forelesningssalen – selv om jobben som praktikant er høyst relevant for videre studier.

Lånekassens forskrifter sier at man kan få slettet renter på studielånet hvis man i en tolv måneders periode har vært i arbeid og har tjent under 12 680 kr per mnd. Ettersom praktikantoppholdene som oftest varer fra tre-seks måneder faller denne gruppen utenfor, til tross for at den måned-

lige inntekten er svært lav. Da jeg selv var praktikant i ti måneder sammenhengende i fjor, først hos UD og så hos FN, var jeg blant de få heldige som satt igjen med null og ikke minus i regnskapet mot slutten. Det var før jeg fikk regning fra Lånekassen. Med studielån fra tre år ved UiO endte jeg på minus 5000 kroner da rentene skulle tilbakebetales. For praktikanter som har studert lengre eller ved dyrere universiteter og dermed har høyere studielån, er det månedlige tapet naturligvis større.

I en rekke andre land, deriblant England, Frankrike og Danmark, regnes slike praktikantopphold som en del av utdannelsen, og gir studentene uttelling både i form av studiepoeng og økonomisk støtte fra staten. Jeg håper norske læresteder og Kunnskapsdepartementet en dag vil anerkjenne verdien av at norske studenter reiser til utlandet og får arbeidserfaring innenfor eget studiefelt, og åpne for at dette kan utgjøre en integrert del av utdannelsen. Før den tid bør Kunnskapsdepartementet i det minste fjerne den ekstra byrden som i dag legges på studenter som, på tross av få insentiver, velger å gjennomføre et praktikantopphold. Alt som trengs er en endring av Lånekassens forskrifter, slik at studentpraktikanter med lav inntekt kan søke om rentefritak for perioden de er i praksis, uavhengig av oppholdets varighet. Kunnskapsdepartementet har fått servert dette forslaget en rekke ganger, senest fra ANSA i en høringsrunde i desember i fjor. Hvor lenge må vi vente før KD tilpasser regelverket?

Uforordrer: Studentpolitiker Torkil Vederhus har hatt de fleste verv på Blindern. Nå går han for rektorstillingen.

I april skal hele universitetsdemokratiet velge en ny rektor som skal lede Universitetet i Oslo. Hvis du har stemmerett burde du stemme på meg.

Stem Torkil!

KRONIKK

Torkil Vederhus, masterstudent i bioinformatikk og rektorkandidat

Universitetet i Oslo er Norges fremste og største utdanningsinstitusjon. I 200 år har UiOs viktigste oppgave vært å utdanne gode studenter som kunne bidra til å gjøre Norge og verden til et bedre sted å være. De siste tiårene har universitetet blitt mer innadvent. Vi driver med fantastisk forskning, men det er gjennom utdanning og formidling at forskningen gir gjenklang. Universitetet har lenge vært mer opptatt av forskning enn utdanning og kunnskapsformidling. Det vil jeg endre.

Universitetet <3 studentene

Universitetet skal se, elske og respektere alle studenter. Hvert år tar UiO inn over 4000 nye studenter. Et flertall av disse kommer aldri til å bli spurt hvordan det går med studiene av en universitetsansatt. Mange vil aldri ha kontakt med en vitenskapelig ansatt. Noen vil ikke en gang ha kontakt med andre studenter. På MN-fakultetet har man tatt dette på alvor ved å

invitere alle studenter på en veiledningsamtale om studielivet. Alle studenter må få dette tilbudet.

Bedre og mer undervisning

Mange av landets klokeste elever søker seg til statsvitenskap ved UiO. De er en ressurs universitetet forsommer. I løpet av sitt første semester ved UiO får de nye studentene tolv timer undervisning i grupper på størrelse med en klasse. Ellers blir studentene tilbudt førti halvannentimes monologer fremført av frem-

«Universitetet har lenge vært mer opptatt av forskning enn utdanning og kunnskapsformidling. Det vil jeg endre.»

ragende statsvitere. Det er landets tynneste høyere utdanning. Dette er et resultat av hvordan UiO styres. Professorer har ansvar for hvert sitt emne, og instituttet belønnes for å gi flest mulig studenter minst mulig utdanning. Slik kan det ikke fortsette.

Forelesningen dominerer universitetets utdanning. Det er trist. Universitetet må ta inn over seg at dette er en undervisningsform med liten effekt. Undervisning må i hovedsak holdes i mindre grupper, med veiledning fra landets fremste forskere. Nye undervisningsverktøy som podcasting og automatisk rettede quizer er viktige supplement som skal være en selvfølge ved en moderne utdanningsinstitusjon.

Et åpent universitet

Rett før jul ble en ledende konferanse i passordsikkerhet avholdt i et av UiOs største auditorier. Innholdet i forelesningene vakte oppmerksomhet verden over. Ingen studenter så på.

Ved å spre kunnskapen får kunnskapen mer betydning. Hver dag holdes hundrevis av slike spennende foredrag og forelesninger ved UiO. Disse må flere få tilgang til! Vi mener at alle foredrag og forelesninger ved UiO som hovedregel skal deles med resten av verden. På samme måte må vi forsikre oss om at våre forskningsresultater blir tilgjengelig for flest mulig.

Med mitt rektorteam ved roret vil Universitetet i Oslo bli en kunnskapsformidler i europeisk toppklasse. Du kan lese mer om oss og våre planer på <http://stemtorkil.no>

En levende studentavis

STUDENTJOURNALISTIKK

Emma Tøllersrud, redaktør i Universitas

Med en artig ide, og stor gjennomføringsevne, oppnådde SAIH å få kampanjevideoen «Radi-Aid» vist på BBC og omtalt i The Guardian. Her hjemme fikk kampanjen omtale i Dagbladet, Aftenposten og på NRK. Over to millioner mennesker har nå sett videoen på Youtube.

Det er derfor god grunn til å bli smigret når Jørn

Wichne Pedersen, leder av SAIH Blindern, etterlyser omtale av kampanjen – i Universitas! Vi når riktignok ut til mange, og vi er studentenes talerør, men også studentene leser nettaviser, og ser på TV. Det er grunn til å tro at et flertall av våre lesere allerede hadde sett videoen og lest omtalen en uke etter at den ble lansert.

Vi skal etterstrebe en hensiktsmessig balanse mellom å være til stede og ta temperaturen på hva som rører seg i Student-Norge, og å promotere studentorganisasjoner som trenger blest om sin sak og anser oss som en nyttig kanal. At initiativet fra SAIH nok kunne være av stor interesse også for oss handlet først og fremst om at det

var relevant, aktuelt, engasjerende og berørte flere.

Derfor er det ikke slik Pedersen insinuerer – at vi i Universitas holder oss for gode for å omtale en norsk studentforening som har fått internasjonal oppmerksomhet – men heller at vi i dette tilfellet ville unngå å bringe ut en sak som alt hadde rullet og gått over lengre tid i de største mediene. Tilsvarende oppmerksomhet fra vår side, kanskje en uke på etterskudd, ville framstå som tomt for nyhetsverdi og som en kopiering av andre. Skal vi gjøre noe på «gamle nyheter», må vi i stedet finne vår egen vri. Vi håper SAIH og andre studentorganisasjoner slipper oss til og gir oss den muligheten også i tiden framover.

kulturredaktør: Are W. Sandvik
are.sandvik@universitas.no 415 22 929

reportasjeredaktør: Astrid Karstensen
astrid.karstensen@universitas.no 477 52 707

KULTUR

Flest psykopater blant direktører

PSYCHO: Den britiske psykologen og forskeren Kevin Dutton har laget en oversikt over yrkesgruppene med flest psykopater, forteller E24. I Duttons bok *The Wisdom of Psychopaths: What Saints, Spies, and Serial Killers Can Teach Us About Success*, forklarer han sin teori.

– En rekke psykopatiske personlighetstrekk er faktisk mer vanlig for bedriftsledere enn for «forstyrrede personer», sier han til Forbes. Dutton ramser opp personlighetstrekk som overfladisk sjarm, egosentriskhet, sterke overtalelsesevner, mangel på empati, uavhengighet og fokus.

Topp tre yrker som angivelig tiltrekker seg høy prosentandel psykopater er administrerende direktører, advokater og mediepersoner

FOTO: LOUIS SOLARAT/FLICKR.COM/CC

(TV og radio). Yrkesgruppene med færrest psykopater er omsorgsarbeidere, sykepleiere og terapeuter, ifølge Dutton.

Forsker på dop og prostitusjon

NARKOTIKAKRIGEN: Forsker Peter Sarkany ved Edutus College i Ungarn har studert inntektene fra salg av dop og sex i Nederland og Sverige. Mens svenske myndigheter har erklært at de ønsker et samfunn uten ulovlig dopbruk og prostitusjon, forsøker nederlenderne å kontrollere markedet ved å tillate deler av virksomheten. Hvordan har det påvirket forbruket?

Sarkany fant at omfanget av prostitusjon og dopsalg har holdt seg stabilt i Sverige på 2000-tallet, mens handelen har økt i Nederland, melder Forskning.no.

– Det finnes ingen universalløsning som vil fungere for alle land,

FOTO: CASUALTY/FLICKR.COM/CC

men når det er sagt så ser det ut som den svenske politikken har fungert best.

Videre skriver Sarkany at prostitusjonsmarkedet økte i Nederland BNP med hele 3,4 milliarder kroner i 2001, men at det er for lite til å påvirke hele landets økonomi.

Hukommelsen liker Facebook

HEKTA PÅ SOSIALE MEDIER: Laura Mickes og kollegaer fra Warwick University har forsket på menneskets evne til å huske statusoppdateringer fra Facebook.

De britiske forskerne utforsket fenomenet ved flere tester på frivillige, melder forskning.no.

Først prøvde deltagerne å huske løse setninger enten fra Facebook-oppdateringer eller fra bøker. I neste undersøkelse ble statusoppdateringene fra Facebook

testet opp mot ansikter. Konklusjonen var lik i begge undersøkelsene: Deltagerne husket Facebook-oppdateringene mye bedre enn ansikter og boktitler.

– I motsetning til mye velredigert tekst er oppdateringene på sosiale medier skrevet i et spontant, naturlig språk som ligner vanlig tale. Det gjør dem lettere å oppfatte, lagre og gjenkalle, heter det i en pressemelding fra Warwick University.

Universitas beklager

På forsiden av forrige utgave av Universitas evnet vi å insinuere at bygget Chateau Neuf er 200 år gammelt. Det er ikke det. Det ble ferdigstilt i 1970, skal vite. Det er altså DNS som feirer 200 år i år, og Chateau Neuf har ingenting med dem å gjøre. Bortsett fra at DNS bor der.

Send inn dikt,

Bård Torgersen:

- Er utdannet tørrer.
- Var som Lord Bård frontfigur i bandet Nemlig Hemlig aka Masters of Møh og Superskill. Spiller nå i 1349 Rykkinn og Rød Stær.
- Har skrevet i Natt og Dag og Dagbladet, i tillegg til fem romaner og fire diktsamlinger.
- Er studieleder på tekstlinjen på Westerdahls School of Communication.

Snekrer sammen dikt: Den tørrerutdannede dikteren Bård Torgersen innvier Universitas' nye diktspalte.

Westerdahlslærer Bård Torgersen, mannen bak boken *Maskinens uerstattelige deler* og diktsamlingen *Hei horunger* åpner Universitas' nye diktspalte.

DIKT

tekst: Kaja Storøsten

foto: Helle Gannestad

Som et alternativ til lanseringsfest for diktsamlingen *Hei horunger* fikk forfatter Bård Torgersen låne den største suiten på Hotel Continental. Dit inviterte han alle som ville komme. Rundt 150 gjester dukket opp og nippet til vin fra pappkartonger mens de hørte han lese opp sine 96 dikt fra suitens dobbeltseng, iført morgenkåpe.

Dikteren er med andre ord riktig mann for Universitas' nye spalte.

Ikke-lyriske dikt

– Du skriver både romaner og dikt. Er det enklere å skrive dikt enn romaner?

– Det er mer impulsivt til å begynne med, men jeg synes ikke det er lettere. Dikt kan være noe som farer forbi, som du fanger. Ofte bruker jeg telefon, så jeg kan skrive det ned med én gang jeg opplever noe eller får en idé. Jeg liker også å gjøre ikke-logiske sprang i diktet – kanskje er dikt likere måten jeg tenker på.

Tobarnsfaren mener han skriver ikke-lyriske dikt.

– Jeg liker for eksempel å velge ord som ikke «pranger seg». Hvis jeg har et vanskelig ord, finner

jeg et mer allment ord. Jeg liker også å punktere eller ødelegge det jeg har skrevet.

– Hvordan da?

– Når jeg har skrevet noe inderlig eller alvorlig kan jeg sette inn en setning som gjør at man tenker at det som er skrevet er tull. Jeg liker å forvirre leseren. Burde jeg le eller gråte?

Den tørrerutdannete forfatteren mener at dikt ofte er enklere å lese og dele.

– Det gir meg mye å lese dikt ute. Det ikke alltid rettferdig å lese en kort del av en roman tatt helt ut av sammenheng, men diktene slår godt alene.

horunger!

jeg sitter og hviler på en stein i hillary clintons hode
venter på å bli skutt ut av kim jong-un
er formet av vannet og vannet faller
og bare med mine egne hender kan jeg løfte steinen
kald
rund
skapt for å sveve
dere som er kids
eller hva dere heter
gjør dere til venner med det som lever
med kvister og fugler og blomster
for meg er verden utenfor byen ikkeeksisterende
det er stygt å si det
men jeg driter i myr og sump og svaner
naturen er for meg en abstrakt størrelse
og jeg klarer ikke bry meg om noe jeg ikke vet hva er
da jeg var liten leste jeg erich von däniken
han sa vi kom fra fremmede planeter
faren min lo seg i hjel av den teorien
det gjorde jeg også
av respekt for pappa
han er død for lenge siden
nå tør jeg å tro
det er ikke bare dere som frykter
jeg skjelver også
snart kommer bjørnene ramlende
kattene vil klore oss når vi sover
rottene spise
rett ut av endetarmsåpninger
det er best å komme seg vekk
før det blir helt uoversiktlig
dere bør bygge nye romskip
jeg er ikke dum

– Bård Torgersen

Universitas ønsker å publisere dikt fra kjente og ukjente fremover.
Send oss ditt dikt til kaja.storosten@universitas.no

Tekstmentor

Mannen som ifølge Wikipedia regnes som en pioner sammen med sitt tidligere band innen n-rave og elektronika, har undervist i skjønnlitteratur på Westerdals de siste seks årene. Han mener at én av utfordringene til studentene er at de er vant til å forholde seg til språk som et logisk verktøy. Derfor utnytter de ikke potensialet språket har.

– Jeg ville aldri sagt «dette er et dikt» og «dette er sånn det skrives», men heller spørre: «Hva er et dikt?». Og dermed få frem de ikke-logiske sidene ved å skrive dikt. Jo, to pluss to er fem. Lev med det.

Den tidligere tømreren mener det har skjedd noe med interessen for dikt den siste tiden – fra å være for de spesielt interesserte,

er det nå på vei ned fra pidestallen. – I de siste åra har vi sett at diktet har blitt mer slagferdig og folkelig, og jeg merker også en ny iver blant unge folk til å skrive og utgi dikt. Det gjør helt klart noe med diktets «standing».

– Kanskje dikt er i tiden fordi alle har konsentrasjonsproblemer på grunn av smarttelefoner? Det har blitt vanskelig å skrive og lese noe langt fordi vi holder på med tusen ting samtidig?

– Jeg er i hvert fall rastløs. Jeg leser ofte i stubber og biter. Men jeg har lyst til å få gitt fra meg et megadikt. Helst ville jeg fylt hele avissiden hos dere.

– Vær respektløs

– Har du noen tips til nye skribenter? Hvordan begynner man å skrive dikt?

– Jeg tror det er viktig å være

respektløs. Språket tilhører deg. Bruk ditt eget språk og ditt blikk på verden – ikke skam deg over det. For meg er dikt konsentrasjon også. Hva kan jeg ta bort? Erstatte? Legge til? Jeg må inn i en tilstand hvor jeg veksler mellom intuisjon og disiplin, sier den tidligere frilansjournalisten og fortsetter:

– Det er også viktig å jobbe mot trangen til ikke å dele noe fordi det ikke er perfekt. Det betyr ikke at jeg mener at man ikke har ansvar for det man skriver, men det er viktig å kunne dele tekster som ikke er «jobbet i hjel». Tekster som er gjennomgått så mange ganger at de mister personlighet, synes jeg er kjipe.

– Hvordan blir man verdensmester i diktskriving?

– Tenk i hvert fall ikke på dikt som en idrett, men skriv mye. Skriv og bli lest, få tilbakemelding – og lær deg å ikke ta til deg det du hører.

MIN STUDIETID

tekst: Jenny Dahl Bakken
foto: Helle Gannestad

■ HVEM: Heidi Nordby Lunde

■ STUDERTE: PR og samfunnskontakt, BI

■ NÅR: 1996–2000

■ AKTUELL MED: Den politiske bloggen *Vampus*.

Ga opp foreleserne

– Det var dødskjedelig. Jeg hadde et skikkelig dårlig inntrykk av BI, både av foreleserne og de andre studentene. Selv om jeg gikk der selv, hadde jeg de samme fordommene som alle andre, sier Heidi Nordby Lunde, også kjent under bloggnavnet «Vampus».

Før hun begynte på BI hadde hun allerede vært vara til Stortinget, røyket hasj på TV og startet Kvinner for porno i protest mot Kvinnegruppa Ottar. Likevel var det en relativt anonym student som spaserte inn dørene på BI, skal man tro henne selv.

– Jeg studerte deltid. De fleste av oss som gjorde det jobbet på dagtid og hadde én forelesning i uka. Vi var på forelesning, gjorde oppgavene våre og dro hjem, sier hun.

«Foreleseren vår i markedsøkonomi sa i første forelesning at «kapitalisme er som å stjele fra blinde tiggere.»

Ifølge seg selv var hun ingen flinkis.

– Jeg var en lat og arrogant student.

Nordby Lunde forteller at hun trodde alle var det, helt til hun begynte å jobbe og fikk jobbsøknader fra studenter som bare hadde A-er.

– Jeg elsker nerder, da. Det må sies. Jeg elsker at folk blir helt oppslukt av det de driver med. Men det hjelper ikke med gode karakterer hvis man ikke har sosiale egenskaper. Begge deler er viktig.

Nordby Lunde valgte ofte bort forelesningene for å studere på egen hånd. Et par av foreleserne ga hun opp fra starten av.

– Foreleseren vår i markedsøkonomi sa i første forelesning at «kapitalisme er som å stjele fra blinde tiggere». Da klappet jeg sammen boka og gikk, forteller hun, tydelig provosert.

En annen foreleser sa seg visstnok fornøyd med at elevene fikk treere. Han hadde så lite ambisjoner på studentenes vegne at

Nordby Lunde syntes hun like gjerne kunne studere hjemme.

– De andre studentene elsket ham og syns han var morsom. Det forsterket nok fordommene mine mot dem.

Noen år etter at Nordby Lunde var ferdig på BI, byttet hun miljø fullstendig – og begynte på kunsthistorie på Folkeuniversitetet.

– Der var det veldig mange middelaldrende damer som hadde tatt trommekurs og danset magedans. På BI var jeg kanskje ti år for moden for de andre, på Folkeuniversitetet var jeg ti år for ung.

Hun var på alle forelesningene, leverte alle oppgavene, men tok ikke eksamen.

Pussig nok ble det heller ikke noen eksamen på BI.

– Jeg har ingen formell grad. Det viktigste for meg er innholdet, hva du får ut av det. Det jeg lærer tar jeg med meg videre uansett, sier hun.

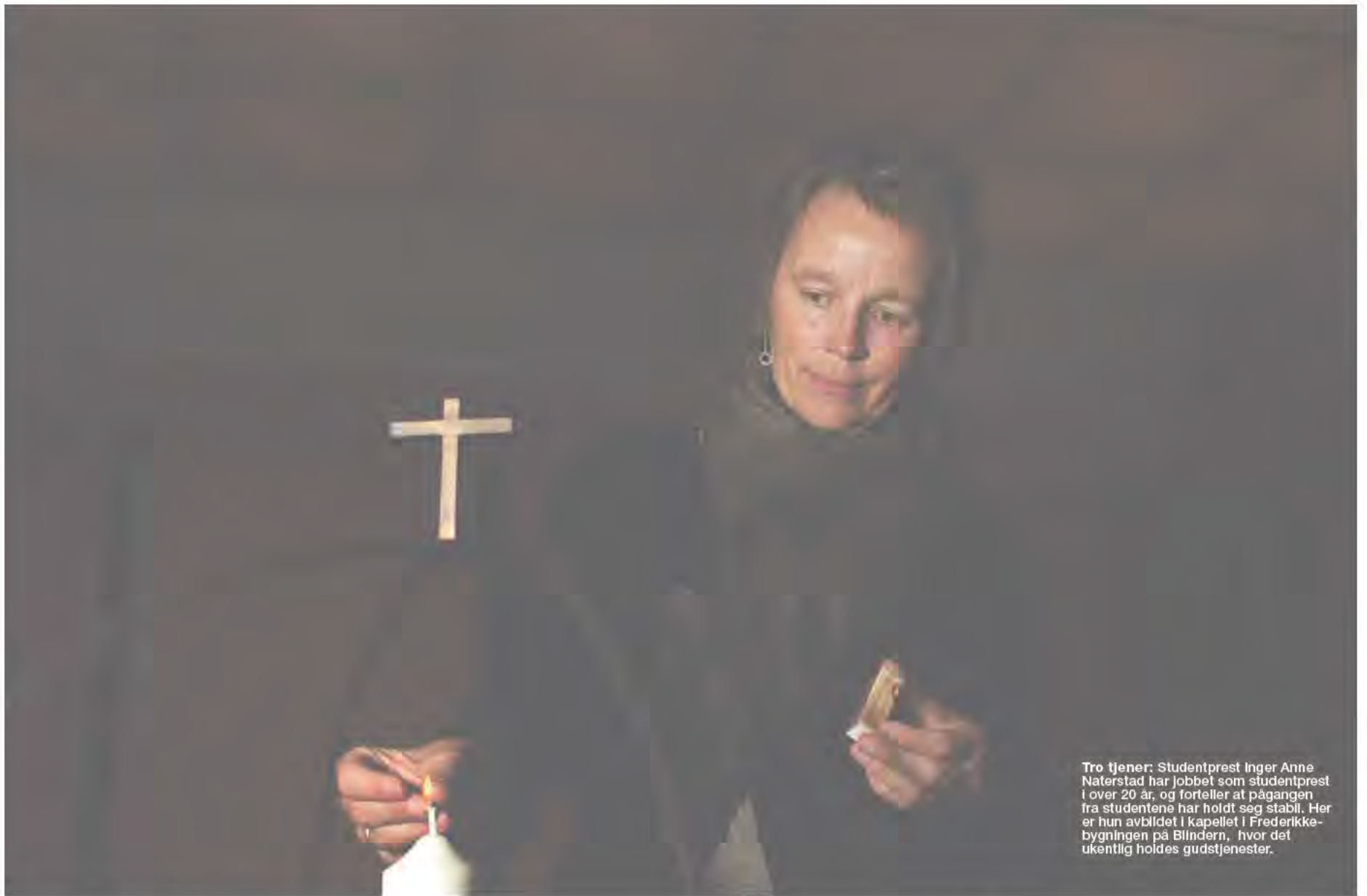
«Vampus» har også tråkket rundt i korridorene på Blindern.

– Jeg tok ex. phil. der i 1995. Men alt var for stort for meg. Jeg husker at jeg og venninna mi dro opp dit på videregående og sto midt på Fredrikkeplassen, helt alene, og så oss skrekkslagne rundt.

Selv om det ikke ble videre studier på Blindern – mest på grunn av for mange valgmuligheter og for lite yrkesretta studier – husker hun fortsatt kaffen med gru.

– Æsj, kommunal kaffe. Den var helt jævlig, det husker jeg. Dessuten kunne man kjøpe varmt te vann for én krone. Det var tider.

magasinet@universitas.no

Tro tjener: Studentprest Inger Anne Naterstad har jobbet som studentprest i over 20 år, og forteller at pågangen fra studentene har holdt seg stabil. Her er hun avbildet i kapellet i Frederikkebygningen på Blindern, hvor det ukentlig holdes gudstjenester.

Presten iblant oss

Ensomhet, kjærlighetssorg og etiske dilemmaer. Noen ganger kan det være godt å snakke med en prest.

TRO PÅ BLINDERN

tekst: Eirik Omvik

foto: Aurora Hannisdal

I et lite kontor i et hjørne av Frederikkebygningen på Blindern sitter ledende studentprest Inger Anne Naterstad. Der har hun tatt imot studenter i over 20 år, i det hun selv kaller for verdens beste prestejobb.

– Hva kjennetegner studentene som kommer til dere?

– Studenter kommer hit fordi de har hørt om oss fra andre. Vi skriver ikke journaler, slik de gjør i helsetesenet. For noen er det viktig at å snakke med en som deler en kristen tro, andre trenger en voksen å snakke med som ikke er mamma eller pappa. De som kommer hit, er like forskjellige som studenter flest.

– Hva strever de med?

– For mange er overgangen til voksenlivet en stor utfordring. Vi tar imot studenter med psykiske problemer, som opplever at det er en barriere å søke hjelp hos psykolog. Andre har ikke like alvorlige

problemer, men trenger likevel noen å snakke med. For mange dreier det seg om helt alminnelige «bli-voksen»-ting. Det kan dreie seg om ensomhet, kjæreste-forhold som tar slutt, eller om etiske valg knyttet til abort, studievalg og relasjonsutfordringer. Noen kommer når de har mistet noen de er glad i, for sorg gjør det ofte vanskelig å konsentrere seg.

– Hva slags hjelp kan dere tilby?

– Noen trenger profesjonell psykologhjelp, og da er det vår jobb å motivere dem til det, i samarbeid med helsetjenesten til Studentersamskipnaden. Andre ganger er det studenter som blir sendt hit fra helsetjenesten fordi vi kjenner det religiøse språket og de religiøse erfaringene som kan være vanskelige.

– Hvor mange snakker dere med?

– Vi er fire studentprester i Oslo, og hver av oss har om lag 250 samtaler i året. Her på Blindern er vi to prester, mens vi har én prest på BI og én på Høgskolen i Oslo og Akershus. Antall samtaler har holdt seg stabilt. Selv har jeg

jobbet her siden 1992, og opplever at utfordringene stort sett er de samme, med unntak av at det kommer flere med minoritetsbakgrunn nå.

– Hva med andre religiøse? Er det mange som ønsker seg en studentimam?

– Så langt har ikke de muslimske studentene ønsket det. De kommer fra mange forskjellige menigheter med delvis ulik teologi, og ser det derfor som en ressurs å kunne møtes som troende studenter uten at en av menighetene har en imam her. Siden vi i Den norske kirke får lov til å være så tydelig til stede, er det viktig for meg at vi forvalter den posisjonen på en måte som ivaretar mangfoldet.

– Hvordan da?

– Ved at vi samarbeider med lærestedene om å legge til rette for tro- og livssynsmangfoldet blant studentene. Denne tilnærmingen gjorde at det var de muslimske studentene på Han-

delshøykolen BI som ba om at det måtte etableres en studentprest der, selv om høyskolen i utgangspunktet ikke hadde planer om å ha prest.

– Så dere har god kontakt med det muslimske studentmiljøet?

– Vi ble kontaktet av en gruppe muslimske studenter i 1996 som spurte oss om hvor de kunne få lov til å be. Vi samarbeidet med dem overfor UiO for å få i stand en mosalla (red.anm.: muslimsk bønnerom), og siden har kontak-

ten vært god. Det slår meg som merkelig at muslimer har mye lettere for å ta en titt inn i kapellet enn det norske majoritetsstudenter har for å besøke mosallaen. Jeg tror det skyldes usikkerhet på om det er mulig. Det er bare å ta av seg skoene, slik man blir bedt om. Man er like velkommen der.

– Hvordan samarbeider dere med Universitetet?

– De siste årene har det i stor grad dreid seg om det å være mi-

noritetsstudent, og om hvordan lærestedene kan legge praktisk til rette for tro- og livssynsmangfoldet. Det har også handlet om hvordan lærestedene håndterer alvorlige hendelser og dødsfall blant studentene. Og vi har støttet og myndiggjort studenter fra fag hvor det har blitt harselert med det å være troende.

– Såpass?

– For 15 år siden hadde vi jevnlig samtaler med studenter fra blant annet psykologi og sosialantropologi som følte seg krenket av måten forelesere omtalte religioner på. Men sånn er det ikke lenger.

– Dette med vitenskap og religion, er det forenlig?

– Nå er jo jeg universitetsutdannet prest.

– Ja?

– Den kritiske tenkningen fra for eksempel naturvitenskap og samfunnsfag er en nyttig ressurs i møte med religiøse tekster. Troen er en måte å tenke om seg selv på, som skapt, villet og elsket av Gud. Hvis man kombinerer disse tankene med akademiske refleksjoner, vil det være en styrke.

– Så det er Nietzsche og ikke Gud som er død?

– He-he. Nietzsche leses jo fortsatt, men det er nok slik som du sier. For troen vil alltid finnes.

kulturredaksjonen@universitas.no

«Det slår meg som merkelig at muslimer har mye lettere for å ta en titt inn i kapellet enn det norske majoritetsstudenter har for å besøke mosallaen.»

Anne Naterstad, studentprest

Studentidrettens Zorro

Teknikk: – Hver kamp er forskjellig. Du møter folk som er i fysisk god form og andre som ikke er det. Alle kan lykkes i feking, bare du har god teknikk, sier Bartosz Piasecki.

Med et historisk OL-sølv i ermet gjør Blindern-gutten Bartosz Piasecki seg klar for sommerens «student-OL».

STUDENTIDRETT

tekst: Thea Marie Astrup

foto: Helle Gannestad

Oslo Studentidrett (OSI) har ikke fostret mange olympiske medaljevinnere, men i sommer overrasket fekter og instruktør ved OSI, Bartosz Piasecki, med å vinne sølv i OL. Nylig ble han også tildelt pris i åpen klasse ved idrettsgallaen – men OSI kan ikke tildeles all æren.

– De siste ti årene har foreldrene mine brukt omtrent 60 000 i året på at jeg skal kunne reise rundt og delta i konkurranser. Du er allerede mange år bak skjema hvis du begynner å fekte i tjuetåra på studentidretten, sier Piasecki.

Student-OL i sikte

Før du eventuelt skulle være så dyktig som Piasecki og slå igjen, koster det mye å fekte – det

krever mye tid og ressurser. Ifølge Piasecki må teknikken opparbeides gjennom 20 år om du skal bli virkelig god.

Da fekteren fikk bronsemedalje i U23-EM for tre år siden, var det ingen som brydde seg.

– Man kunne jo allerede da sagt at «denne karen her har en mulighet til å gjøre noe innen fire år», og satsa penger på det, sier Piasecki.

Men i dag ser ting annerledes ut. Med OL-suksess kommer også pengene og ambassadørrollen. Og med sponsorer i beltet, kan lommeboka til foreldrene få hvile framover.

– Fekterforbundet og studentidretten bruker meg mye. Jeg er med på alt, farter overalt og gjør det jeg må.

Piasecki har blitt et satsningsobjekt for OSI fram mot Universiaden til sommeren – en internasjonal multi-sportsbegivenhet som tilsvarer et «student-OL».

Arrangementet blir arrangert annenhvert år, og deltagerne er universitetsstudenter.

«Nivået holder seg stabilt, jeg vil ikke si dårlig, men... vi har det gøy på trening.»

Bartosz Piasecki, fekter

Studieslit

Piasecki er en av få Blindern-studenter som driver med toppidrett ved siden av studiene. Det gjør det vanskelig å følge normert studieprogresjon, og bachelorgraden hans tok fire og et halvt år. Knapphet på tid merkes ekstra godt etter en påbegynt master i informatikk.

– Det er mildt sagt et rent helvete. Mellom januar og august skal jeg være borte i 90 dager, og det er veldig opp og ned hvorvidt Universitetet bidrar til å legge til rette for så mye reising.

Torsdag forrige uke reiste fekteren til Qatar på første verdenscupstevne, og etter to dager hjemme går turen videre til Italia for konkurranse i fem nye dager.

Det er mange toppidrettsutøvere som sier at de ikke har tid til studier og heller vil konsentrere seg om idrett. For Piasecki har det å studere vært et bevisst valg.

– Så slipper jeg å begynne å studere når jeg blir 35.

Lite elite

Studiehverdagen til Piaseckis søster er en helt annen; hun fekter – og studerer – i USA. Kultu-

ren rundt studentidretten i Oslo ligger et stykke unna den amerikanske.

Mens Bartosz omtrent aldri er hjemme, reiser på hverdagene og har et hektisk forhold til studiene, konkurrerer søstera kun i helgene. I USA får hun stipend og fekter for universitetet. De har obligatorisk trening fra åtte til tolv hver dag og er på skolen resten av dagen.

– Søsteren min får betalt studiet og tilrettelagt det meste, men så har de jo et helt annet system.

For studentene som starter med en idrett på OSI, handler det ofte bare om å prøve noe nytt eller drive med noe som er gøy.

– Mange av de som begynner med feking her hos oss har ikke drevet med annen idrett før og vil prøve noe nytt – i stedet for å sitte og lese og spise burgere. Nivået holder seg stabilt, jeg vil ikke si dårlig, men... vi har det gøy på trening.

Piasecki beklager at de fleste slutter straks de er ferdige med studiene.

– De holder på noen år, og så forsvinner de helt ut, dessverre.

kulturedaksjonen@universitas.no

anmelderredaktør: Eivind Eide Skauffjord
elvines@universitas.no 990 45 537

ANMELDELSER

Briljant om formidling

Ole Petter Ottersen tar seg tid til en småprat med studentene på første rad før forelesningen begynner. Han har allerede spredt godt humør i det lille auditoriet med smil om munnen og en karismatisk framtoning.

Til innføringsforelesningen i formidling og vitenskapsjournalistikk for matnatstudenter, har universitetet altså valgt å stille med tung skyts. Rektor er førstemann i rekken av forelesere i det nye faget, og det merkes en stor nysgjerrighet blant de oppmøtte. På de 45 minuttene han har til rådighet skal han forklare hva formidling er, og hvorfor det er viktig for forskere. «Forskningsprosjekter er ikke ferdig før de er formidlet til samfunnet», lyder første Powerpoint-slide.

Ottersens stil er uhyre engasjerende. Han finner seg godt til rette i oppmerksomhetens sentrum, og flørter med publikum uten at det virker kynisk markedsførende. Han forteller om populærvitenskap og universitetets samfunnsansvar med et glimt i det ene øyet mens han blunker til oss med det andre. Bokstavelig talt. Man skjønner fort at rektoren er en proff taler – han behersker stemmebruk, kunstpauser og kroppsspråk suverent. Høy

FORELESNING

Formidling og vitenskapsjournalistikk

Av: Ole Petter Ottersen, rektor på Universitetet i Oslo

Hvor: Auditorium 4, Vilhelm Bjerknes hus, Universitetet i Oslo

Tid: Fredag 18. januar kl. 10: 15

klasse i både fortellerkraft og retorikk får også faget til å virke interessant og nødvendig.

Formidlingsbegrepet bringes inn i aktuelle debatter og begivenheter, deriblant 22. juli-terroren og gisseldramaet i Algerie. Her forklares forskerens rolle som mellomledd, og utfordringer de kan møte på. Stoffet er ikke nytt og revolusjonerende, men spennende nok til å skjønne at formidling er en av akademias viktigste oppgaver.

Engasjementet smitter over. Det Ottersen taper på en kjip Powerpoint-presentasjon, tar han igjen på sjarm. Denne mannen kunne solgt undegnede Crocs og RC-cola anytime. Han fremstår som et sporty og friskt pust blant de mange tunge teorifagene på Blindern, og mange emner kunne tjent på å bli smittet av rektorens engasjement.

Anders Ballangrud
anderbal@universitas.no

KARAKTERBOKA

Carl Emil Vogt: Sovjetunionens fall, UiO

Tor Haugnes: Bedriften, BI

Geir Woxholth: Privatrett 1 - avtalerett, UiO

Yngvar Benestad: Språklig formidling - Journalistikk, HiOA

Øyvind Sauvik og Øyvind Holen: Tupac, hiphop og kulturhistorie, UiO

Erik Haus: Markedsføring, Markedshøyskolen

Jens Saugstad: EXPHILO3, UiO

Har du tips til spennende forelesere?
Send en e-post til pederds@universitas.no

Lytt til Oslos studentradio på FM 99.3 eller radionova.no

RADIO NOVA

Mandag

06.00: Democracy Now!
07.00: Morragym
08.00: Frokost
09.00: Studentnyheter
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: Das Kapital
10.30: For Brukeren
11.00: Studentnyheter
11.03: A-lista
12.00: Lillesalen Konsertserie
12.30: Taffellunsj
19.00: Bra Trommis
20.30: Sort Kanal
21.30: Dub Dubhead
22.00: Overkill
23.00: The O & Jo Show

Tirsdag

06.00: Democracy Now!
07.00: Morragym
08.00: Frokost
09.00: Studentnyheter
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: Vitenskapskapet
10.30: Grenseløst
11.00: Studentnyhetene
11.03: Snakker ikke norsk (R)
12.00: Studentradiolista

Onsdag

06.00: Democracy Now!
07.00: Morragym
08.00: Frokost
09.00: Studentnyheter

09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: TBP
11.00: Studentnyhetene
11.03: Rabarbra
12.00: Tanketog
19.00: Kvegpels
20.30: Country Barn
21.00: Spillmatic
22.00: Funkiga Timmen
23.00: Neu
00.00: Støyfoten

Torsdag

06.00: Democracy Now!
07.00: Morragym
08.00: Frokost

09.00: Studentnyheter
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: Nova Noir
12.00: DFS

Fredag

06.00: Democracy Now!
07.00: Morragym
08.00: Frokost
09.00: Studentnyheter
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: Opplysningen 99.3
11.00: Studentnyhetene
11.03: Nyhetsfredag
12.00: Radiotjenesten
12.30: Skallebank

Søndag

01.00: Novanatt
07.00: DFS (R)
08.00: Grenseløst (R)
08.30: Vitenskapskapet (R)
09.00: Opplysningen 99.3 (R)
10.00: Du Skulle Ha Vært Der
14.00: Stang ut
15.00: Sorgenfri
16.00: Snakker ikke norsk

STØ KURS RETT VEST: Razika låter like fordømt energiske på andreplata si.

Futt, feng og Oslo-hat

Herre kong Sverre, akkurat det vi trenger i 2013: At skarre-ska skal bli allemannseie.

Det krever sin Oslokødd å ikke i det minste like Razika litt, trass i at de bruker tre minutter på andreskiva si på å gi byen vår blankt avslag i låta «Oslo». Jaja, jekk dere ned, jenter – vel har dere brutalt mye pepp og et pent knippe fengende låter, men *På vei hjem* er ikke så bra at det er no vits i å brenne flere bruer enn strengt tatt nødvendig. Skjønt: Razika er ikke så pokkers langt unna å være et av landets kuleste band, og det er lite på denne utgivelsen som stikker kjepper i hjulene for det, så litt fik må kanskje hovedstaden tåle fra vestlandets mest vellykka skandinaviske portvare.

På vei hjem er nokså sparsommelig arrangert: Trommer, bass, gitar, noen koringer her og der, det hele gjennomgående understøtta av en litt småbleik blåserrekke (ikke nødvendigvis spilt småbleikt, det er mer det at den først og fremst kjennetegnes av at den er der). De få virkelig klare grepene som blir tatt underveis – en synth her og der, litt båndekko og katedralklang – veksler mellom å nyte boltreplassen og stikke ut som små, såre tommer. Det trenger selvsagt ikke å ha blitt gjort på den måten, men dette er en av de skivene som gir inntrykk av å ha blitt spilt rett inn uten mye mikkmakk av et band som enten fremdeles har til gode å formulere en klar visjon for hva de egentlig ønsker å hente ut av en innspillingssetting – eller kanskje nettopp har gjort det, og landet på et nokså spartansk ideal.

Man skal være forsiktig med å komme med for konkrete bestillinger i en anmeldelse, men det skulle vært gøy å høre Razika i et litt drøyere skrudd lydbilde ved neste korsvei. «Bli her», platas eneste, og

PLATE

På vei hjem

Razika

Plateselskap: Warner

nesten nådeløst vakre, ballade har for eksempel en stilfull gammelmødighet som kunne kledd en wall of sound-oppleddning.

Uansett, på sitt minst vellykkede er resultatet et litt veik og tilfeldig sound. En del av låtene ender også opp som småstressa opplevelser: For lytteren med mer enn en knivsodd aversjon mot ska og omegn skal det ikke mange bpm for mye til, før en innspilling går fra å låte inspirert og heftig til den kun låter insisterende. På sitt beste låter det derimot nettopp inspirert og knallsterkt – en ekstra oppmerksomhet må rettes mot Marie Moes bassing som evner å skape både plass og ugagn om hverandre i en forholdsvis hyperaktiv setting.

Det er nokså døvt å spille «sikkert bra live»-kortet, men pokker ta, disse må jo være dødsfeite å få med seg på en god kveld. Og selv om folka i Razika ikke føler seg hjemme i hovedstaden er det nokså åpenbart at denne byen, på en av de kveldene hvor byen virkelig er i godhjørnet (jeg tenker mai måned), vil bli en ideell kulisse for *På vei hjem*. Fy faen, jeg er lei av denne vinteren nå.

Filip Roshauw
anmeldelser@universitas.no

Jenny Dahl Bakken, journalist

UKAS ANBEFALING

Glamorøst miserable

Alle liker musikal. Man kan nekte for det til man blir blå i trynet, men det er like greit å bare innrømme det. Nå som det har gått flere dager siden premieren på Les Misérables, er det også akseptabelt å se filmen uten å virke litt spesiell. Hvorfor se den, sier du? At Hugh Jackman har hovedrollen som Jean Valjean burde være

grunn nok i seg selv, men han er ikke det eneste kjente trynet i filmen. Anne Hathaway, Russell Crowe og Amanda Seyfried er et lite knippe av filmens skuespillere. Samfunnskritikk, kjærlighet og noen av musikalhistoriens beste sanger bør styrke deg i overbevisninga om å se den. «Do you hear the people sing?»

Agnes Klem, journalist

UKAS ADVARSEL

Ølhøl

Det er én regel som brytes nesten hver helg. Kall det gjerne en selvfølgelighet, men overraskende mange trår feil når det kommer til denne tommelfingerregelen. La meg gni det inn: Studentpubene, og da mener jeg ALLE studentpubene i Oslo by, suger ræv. Skikkelig. Gå heller på nyåpnede Crow Bryggeri i Torggata, Revolver, Mono, Jaeger, The Villa, Crossroad

(alle disse kan googles, med veibeskrivelse og alt). Hva som helst, bare ikke sitt der og heng over en tam tapp og snakk med fiskepinnene som ikke har skjont at det er feil. Feil, feil, feil. Utover semesteret blir det ordentlig glissent, og til slutt sitter bare de virkelig ensomme, såkalte «frivillige» igjen der nede i mørket. Dropp det, kom ut i lyset og stikk en tur på byen. Takk.

Midt på balsatrete

PLATE

ØEN

Av: Heyerdahl

Plateselskap: Brilliance Records / Musikkoperatørene

Det er ikke noe å utsette på ambisjonene til det norske popbandet Heyerdahl. Første og største del av deres nye plate ØEN ble spilt inn i Kråkenes fyrhus, et fyr bandet leide innerst i havgapet på Stadt, mens de spilte inn resten i Paris. Bandmedlemmene har spilt i alt fra Beez Wax til Hiawata!, men har nå samlet seg rundt dette prosjektet. Hva er resultatet?

Mye i Heyerdahls musikk

minner om 80-tallet. Trommene er trigget i A-ha og Alphaville-stil på flere av låtene og den flittige bruken av synth er med og løfter lydbildet opp på et svevende, drømmende 80-tallsplan.

Spesielt på hiten «Mirage» ligger tunge synther som en grunnmur i musikken, og lekende trommer er langt framme i lydbildet. Låta er som laget til P3, men går nok i glemmeboken etter noen uker, heller enn at den ruller og går i ukesvis. Så unikt og fengende er ikke dette. Vokalist Kenneth Ishak slider med troverdigheten og ofte høres Heyerdahl bare ut som flinkispop – smart skrudd sammen, men med manglende

budskap. Slikt blir kjedelig om det ikke er enormt fengende, og det er det sjelden her.

Bandet trår opp mange oppgatte stier, med mange kjente lyder og vendinger. Men, de gjør også noen interessante grep. Forfatter og dikter Bård Torgersen avslutter låtene «Shadows», «Beast», «Blood» og «Emerald the Killer» med vakre verselinjer på norsk, akkompagnert av det som høres ut som sampler fra havet. Det drar synthmusikken ned igjen på bakken og blir en fin kontrast.

Alt i alt kommer Heyerdahl seg over havet, men jubelen er meget avmålt.

Are W. Sandvik
arews@universitas.no

Gir deg pustebesvær

ROMAN

Fallvann

Forlag: Oktober

Forfatter: Mikael Niemi

Mikael Niemi er nok best kjent for boken Populærmusikk fra Vittula, som kom i 2000 og var hans prisvinnende gjennombruddsroman. Denne gangen er han tilbake med en alvorlig roman om en katastrofe som rammer flere byer i Nord-Sverige: En demning brister og skaper en flodbølge som skyller med seg alt og alle på sin vei. Bokens detaljerte skildringer om drukningsdød gjør at man gisper etter luft.

Historien hopper dynamisk fram og tilbake mellom flere hovedpersoner. En suicidal helikopterpilot og hans eksone, datteren til det fraskilte ekteparet, en arbeider ved demningen, en gruppe kunststudenter, en sikkerhetsvakt som kjører for livet i sin skuddsikre, men ikke vanntette bil, en mor som desperat forsøker å komme hjem til datteren sin.

Forfatterens fantasi gjør skildringene av flodbølgens herjinger imponerende. Kontrasten mellom de intetanende menneskene, som ennå ikke har blitt tatt av bølgen og sysler med hverdagslige gjøremål, og personene som allerede har møtt sin skjebne er uhyggelig virkningsfull.

I en småby, der alle kjenner alle, blir effekten av en katastrofe enda større. Det er likene av venner og naboer som flyter rundt i vannet. De overlevende har ikke noe valg, de må komme over sjokket og redde seg selv. Til tider kan man lure på hva som rører seg i forfatterens hode. En håndfull groteske voldsepisoder utspiller seg når folk kjemper for livet mot naturelementene, og med dette gir forfatteren oss et innblikk i det bestialske mennesker er i stand til å gjøre. Boken anbefales til dem som har nerver til å lese slikt.

Anders Rikstad

anders.rikstad@universitas.no

Fascinerende kvinnekamp

FILM

Gulabi Gang

Regi: Nishtha Jain

Tid: 96 min

At India ikke akkurat er noe foregangsland innen likestilling, bør være en kjent sak for de fleste. Tematikken fikk massiv oppmerksomhet etter en brutal gruppevoldtekt av en ung indisk kvinne i desember. Så når Gulabi Gang i disse dager vises på norske kinoer, kunne timingen knapt vært bedre. Filmen gir oss et fascinerende innblikk i et samfunn der kvinner fortsatt er annenrangs borgere.

Filmens tittel er også navnet på den feministiske borgervernsgruppen som vi følger gjennom dokumentaren. Utstyrt med stakk og karakteristiske rosa klær reiser de fra landsby til landsby i kampen for kvinners rettigheter. I hoveddelen av dokumentaren følger vi gruppens karismatiske leder, Sampal Pat. Etter at en ung kvinne blir funnet død, under svært mistenksomme omstendigheter, må Sampal Pat jobbe iherdig for å sikre at dødsfallet i det hele tatt blir etterforsket. Her går hun fryktløst til verks og er ikke redd for å tale ordensmakten midt i mot. Alt fanges på kamera, og det er vanskelig ikke å la seg

imponere over Pats utrettelige innsats.

Regissør Nishtha Jain har vært svært tilbakeholden med bruken av dramatiske virkemidler. På tross av den tunge tematikken unngår dermed dokumentaren å bli sentimental. Men denne nøkterne stilen bidrar samtidig til at du aldri helt rives med. Det blir noe ensformig å se Pat dra fra landsby til landsby mot slutten av filmen. Gulabi Gang er likevel en høyst severdig dokumentar, der hovedstyrken ligger i et interessant innblikk i en brennhet tematikk.

Geir Molnes

geirmoln@universitas.no

KULTURKALENDER

Onsdag 23. januar

Onsdagsdebatten: Mestermøte: Multikulturalisme! Dagens flerkulturelle samfunn påvirkes på ulike måter av at vi lever i en stadig mer globalisert verden. Men er det slik at økt innvandring og integrering gir økt toleranse? Fremmer virkelig idéen om det flerkulturelle samfunnet fellesskapets interesser eller motarbeider den seg selv? Hindres personlig frihet og nasjonal integrasjon? Går det kulturelle kollektivets eksistens på bekostning av individene? Panel bestående av Thomas Hylland Eriksen, professor ved Institutt for sosialantropologi og Grete Brochmann, professor ved Institutt for sosiologi og samfunnsgeografi
Betong, Chateau Neuf, klokken 19.00

Torsdag 24. januar

Teater: Landets lengstlevende og mest kjente improgruppe kom til Det andre teatret forrige sesong og dro med seg helt stappfulle hus med lange køer. Denne sesongen gjør de en kortere runde, så desto større grunn til å få med seg en forestilling. Dette er klassisk impro av edelt merke fra noen av de morsomste og smarteste folk i Norge. Med Helen Vikstvedt, Harald Ela og Torbjørn Harr.
Det andre teatret, klokken 20.00

Fredag 25. januar

Akademisk vorspiel: En del elementære logiske emner. Arne Næss' En del elementære logiske emner (ELE) er på mange måter et unnselig skrift. Første utgave fra 1941 var en tynn, stensilert lefse, som vakte alminnelig avsky blant dannede professorer ved det Historisk-filosofiske fakultet. Senere har generasjoner av studenter revet seg i håret over forfatterens knotete språk, formalistiske system og søkte eksempler. Likevel er ELE med rette blitt løftet frem som programskrift for en ny akademisk dannelse, en portal til etterkrigstidens nye saklighet. Hva var det Næss ville med ELE og de forberedende prøver? Hva oppnådde han? Og hvorfor skapte hans akademiske oppdragelsesprosjekt så høye bølger ved universitetet? Historiker Fredrik W. Thue gjester Akademisk vorspiel for å gi oss et innblikk i ELE og dens historiske kontekst. Thue har forsket på Arne Næss og universitetshistorie og har blant annet gitt ut boken Empirisme og demokrati: Norsk samfunnsforskning som etterkrigsprosjekt.
Biblioteket, Chateau Neuf, klokken 19.00

Lørdag 26. januar

Konsert: Silvert Høyem lagde to soloalbum mens han ennå var frontfigur i Madrugada: Ladies and Gentlemen of the Opposition i 2004 og Exiles i 2006. Moon Landing er dog det første der hans kreative energi har fått fullt fokus. Selv sier han at alt det beste er blitt med på Moon Landing, for før var arbeidet som solo-

artist aldri hans første prioritering. For det meste gikk de store, episke sangene og rockelåtene til Madrugada mens de mer folk-inspirerte, melodiske låtene havnet i solokarrieren. Silvert Høyem har den siste tiden gjort seg svært bemerket med den grilpende sangen «Prisoner of the road», skrevet til TV-aksjonen, og fremført for en hel verden på Nobel-konserten. Ellers turnerer han mye i utlandet, mens vi hjemme i Norge venter i spenning på nytt materiale.
Storsalen, Chateau Neuf, klokken 20.00

Søndag 27. januar

Søndagsgolf: I vinterhalvåret arrangerer Muselunden frisbeegolfklubb fast søndagsgolf. Det er gratis å delta. Har du ikke egne disker er det mange som kan låne bort. Det selges også disker før runden. Det spilles selv om det er snø, og ventes tålmodig på akere før det er trygt å kaste. Kle dere godt! Blir det kaldt blir det kaffepause på Haraldshelmen halvveis i runden. Oppmøte utenfor Haraldshelm på Muselunden ved Sinsenkrysset.
Muselunden, klokken 12.00

Mandag 28. januar

Teater: Skog er en forestilling som ønsker å gi publikum en opplevelse de kommer til å huske. I forestillingen vil tilskuerne bli kjent med vesener og myter som tilhører skogen og barndommens eventyr. Og slik vil man som publikummer møte barndommens redsler for alt det uhyggelige som lurar mellom mørke trestammer.
Teaterscenen, Chateau Neuf, klokken 19.00

Uke 3 og 4

A-lista

Sweetheart Dreams	Baby In Vain
Quiet as a Stone	Camp Alligator
No Strings	Chloe Howl
The Valleys	Erick Arc Elliott
Call The Cops	The Good the Bad and the Zugly
Ode to John	Slutface
Sail to the Sun	Waves

B-lista

Call	Alfama
Back To Love	Blial
Autumn Nights	Black Zheep DZ
Gold	Bondax
Secular Haze	Ghost
Into the Haze	Mayflower Madame
Ticky Ticky	Owlie
Between the Devil and the Deep Blue Sea	The Plastic Pals
Run or Fly	Pro Era
The Rosy View Effect	Put Your Hands Up For Neo-Tokyo

Gi oss beskjed om studentrelaterte arrangementer på epost: universitas@universitas.no

AD NOTAM

Universitas oppsummerer uka

BI-bajas

Nyvalgt SBIO-leder Christophe Cunen-Classens mener den karikerte fremstillingen av BI-studenter i media er feil.

Ad notam registrerer at SBIO-lederen «skal på tapperkurs i kveld», at han liker «ta seg en treningsøkt», at «det er viktig å kjenne på hverandre» samt hans maritime blazer, hvite skjortekrage, sleiken og det faktum at han heter Christophe Cunen-Classens.

Og vi vet ikke hvor vi skal begynne.

Historieløs journalistikk

Nyhetsavisen Universitas innledet året med å smelle opp den svært overraskende nyheten «Chateau Neuf 200 år!» på forsiden av første utgave.

Ad notams avdeling for arkeologi, antalogi og liturgi (ANAAAL) har vært i kontakt med nyinsatt redaktør Emma Tollersrud, og hun kan bekrefte at avisen har ansatt en særdeles dyktig historiker i redaksjonen – hun kan videre bekrefte følgende knallsaker på forsiden den kommende tiden:

«Bigfoot lever!»
«Oslo kommune planlegger T-bane til Blindern!»
«Ole Petter Ottersen er egentlig ikke født ennå!»
Redaktøren forteller videre at avisen jobber med en

teori om at Bernt Hagtvet kommer fra Mars, men sier dette ikke kan bekreftes ennå.

Megaloman

Ad notam registrerer med forundring at Torkil Vederhus er mannen som først rakk å kjøre en hensynsløs profileringskampanje i 2013.

Vi forventer at the usual suspects straks kommer på banen, og gleder oss til at Magnus Nystrand stiller som statsministerkandidat, til at Aksel Braanen Sterri prøver å styrte Obama, og til at Eivind Trædal atombomber Nord-Korea.

Dikt-o-rama

Ad notams avdeling for venstrekestremistisk journalistikk vil oppfordre sine lesere til å ta oppfordringen fra Universitas' kulturseksjon: Send oss dikt!

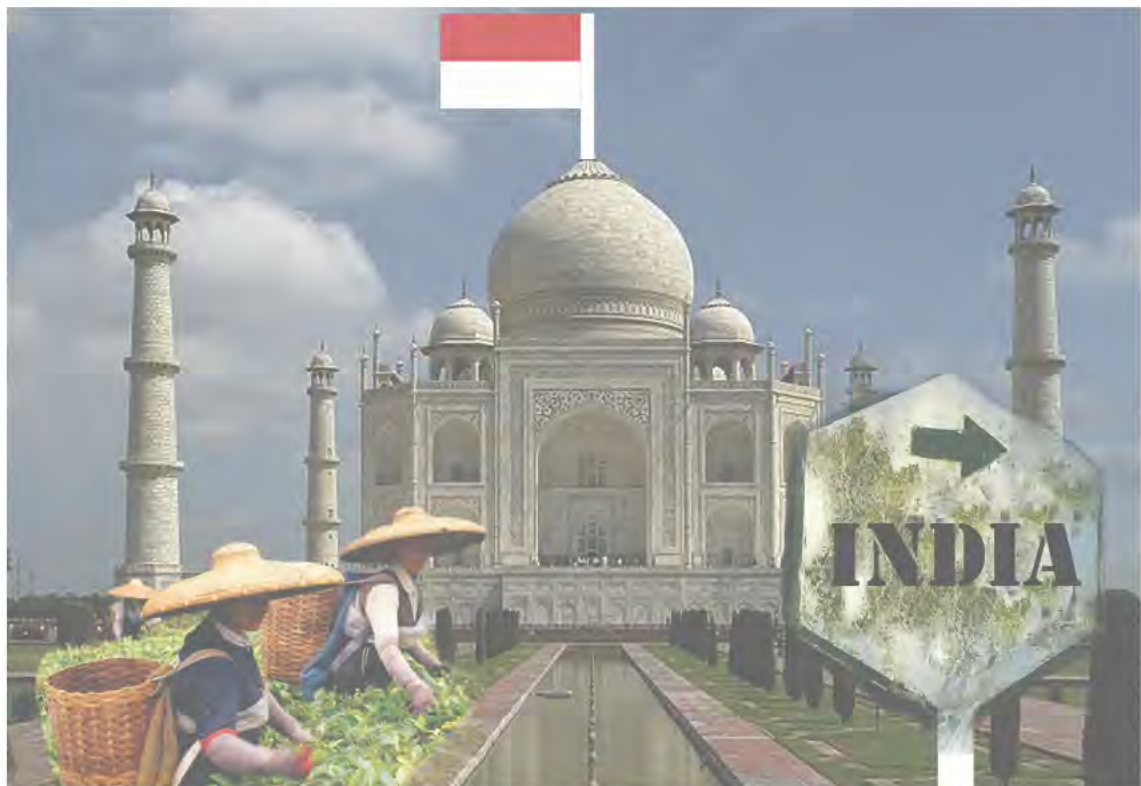
Vedlagt følger det vi anser som en haiku-manual, på det vi anser som nynorsk, for hvordan dikt bør skrives (inspirert av Bård Torgersen):

skriv til all tid
i jeg-form
få med ordane «abstrakt»,
«kids» og «endetarmsåpnin-
ger»

[insert: navn på forfatter
ingen har hørt om]
hugs! alltid små boksta-
var!
eg er ikkje dum

VI SPØR

av: Øyvind Gallefoss

Where? UIO doesn't seem to know where India is. «VI spør» is trying to help them.

FOTOMANIPULASJON: HELLE GANNESTAD

Knot on the thread

We're trying to find India.

– Hello, am I through to the Indian Embassy?

– Yes! How can I help you sir?

– Oh ... You're sure this is the Indian embassy?

– Oh, noooo, this is the Indonesian Embassy!

– Indonesian?

– Yes, this is the Indonesian.

– What's the difference?
– The difference?

– Yes, what's the difference between India and Indonesia?

– ... I'm sorry Sir but I think you should try calling one eight eight one. They can help you find India.

– How about you just transfer me over to India.

– I'm sorry Sir, I cannot transfer...

– Sure you can. I'm positive it's nearby.

– Sorry, I cannot transfer you.

– Well, if that's the case, I think you should ... ehm ... consider your position.

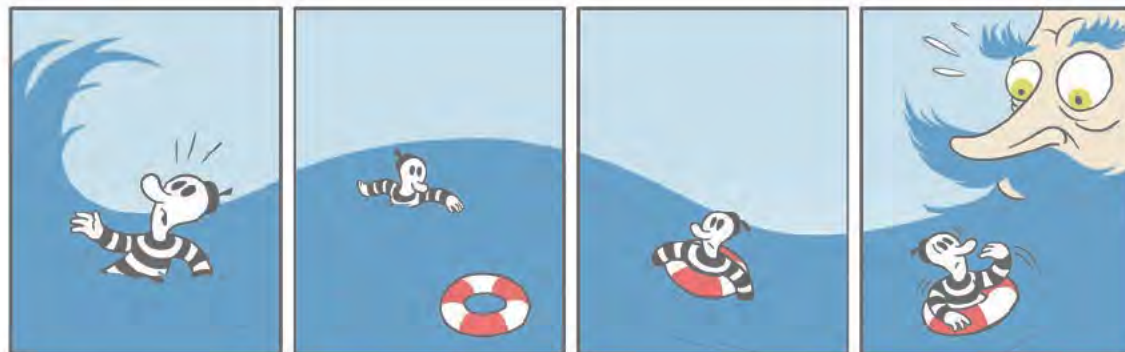
– Position?

– Never mind.

oyvind.gallefoss@universitas.no

PANTO

av Thomas Sorlie Hansen

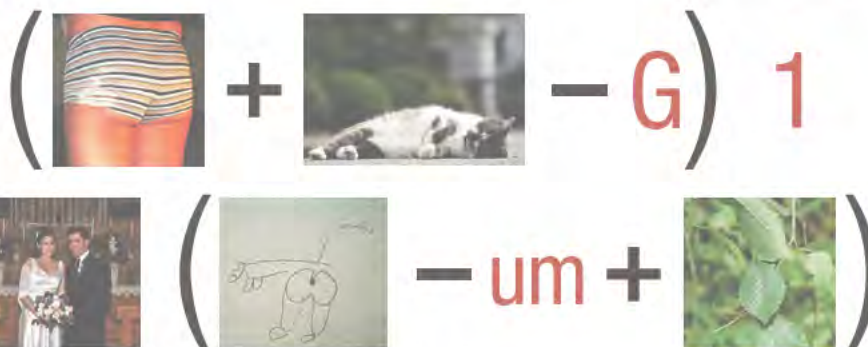

REBUS

av Øyvind Gallefoss

HINT: Det var på tide. Riktig svar sendes til: oyvind.gallefoss@universitas.no

FORRIGE UKES LØS-
NING VAR: Godt nytt
år!

AFRIKA-QUIZ

av Øyvind Bosnes Engen

- Hvilken avis publiserte sist helg reportasjer om norsk bistand til blant annet Kenya, Tanzania og Zambia, som ble skrevet i 1981, men forkastet i frykt for å skade norsk u-hjelp?
- Hva heter hovedstaden i Mali?
- Hva het mannen som var keiser i Etiopia fram til sin død i 1974?
- Hvilken nasjon er regjerende Afrika-mester i fotball?
- Hvilke to artister, av de totalt 47 som fremførte sangen «We Are the World» under navnet USA for Africa i 1985, var ikke fra USA?
- Hvilket afrikansk land er verdens nest største filmprodusent etter India?
- Hva heter den egyptiske forfatteren og aktivisten som har skrevet romanen Yacoubian-bygningen og novellesamlingen Jeg skulle ønske jeg var egyptisk?
- Hvilket afrikansk land har sitt laveste punkt på rundt 1400 meter over havet, hvilket er høyest i verden?
- Hvilket dyr slår tromme ved å dunke seg på magen, ifølge Thorbjørn Egners «Dyrene i Afrika»?
- Ranger landene etter når de ble selvstendige: Angola, Eritrea, Ghana, Zimbabwe.

Etiopia: Hva het keiseren som regjerte her en god stund?

1. Aftenposten
2. Barak
3. Halle Sela
4. Zambia
5. Dan Aykroyd (Canada) og Bob Geldof (Irland)
6. Nigeria
7. Alaa Al Aswany
8. Lesotho
9. Fodder
10. Ghana (1957), Angola (1975), Zimbabwe (1980), Eritrea (1991)